

CZATA

1-2/2024

BIULETYN LIGI OBRONY KRAJU

**80 LAT
LIGI OBRONY KRAJU**

WARSZAWA

Medal 80-lecia Ligi Obrony Kraju „Za Zasługi”

BIULETYN CZATA

NR 1-2/2024

*„Naród winien jest sobie samemu obronę
od napaści i dla przestrzegania całości swojej.
Wszyscy przeto obywatele są obrońcami całości
i swobód narodowych”.*

(Z Konstytucji 3 maja 1791 r. art. 11)

Redaguje zespół: Zbysław Gontarz – red. naczelny,
Barbara Wciślińska – redaktor
00-791 Warszawa, ul. Chocimska 14
Tel. 22 849-86-27, 849-34-53, 849-34-51 w. 290, 295
Internet: www.mazowszelok.pl
E-mail: modelarz.redakcja@o2.pl

Wydawca:
Zarząd Główny Ligi Obrony Kraju
Warszawa, ul. Chocimska 14

SPIS TREŚCI

Jubileusz 80-lecia Ligi Obrony Kraju	4
80 lat patriotyczno-obronnej działalności Ligi Obrony Kraju w służbie Rzeczypospolitej Polskiej	6
Uroczyste pożegnanie płk. Grzegorza Jarząbka	14
Sporty obronne, politechniczne i wodne w 2023 roku	15
29 lat Klubu Młodzieżowego LOK „Kolska Starówka”	19
50 lat Klubu Łączności LOK SP8KAF.	22
W DOLNOŚLĄSKO-OPOLSKIEJ ORGANIZACJI REGIONALNEJ LOK	26
Mistrzostwa Polski Modeli Redukcyjnych Statków i Okrętów klas C NAVIGA	26
W MAZOWIECKO-LUBELSKIEJ ORGANIZACJI REGIONALNEJ LOK	29
550 lat Województwa Lubelskiego	29
W PÓŁNOCNO-WSCHODNIEJ ORGANIZACJI REGIONALNEJ LOK	31
Mistrzostwa Ligi Obrony Kraju w Dwuboju Obronnym	31
W ŚLĄSKO-ŁÓDZKIEJ ORGANIZACJI REGIONALNEJ LOK	32
Konkurs „Polska Marynarka Wojenna a Historia Wybrzeża Polskiego” w Jaworznie	32
W WIELKOPOLSKIEJ ORGANIZACJI WOJEWÓDZKIEJ LOK	34
XXXII Mistrzostwa Krotoszyna i Powiatu Krotoszyńskiego w strzelaniu z broni pneumatycznej	34
Zawody strzeleckie z okazji 105. rocznicy Powstania Wielkopolskiego.	36
W kolskiej LOK uczczono majowe święta	38
ZE SPORTU	40
Mistrzostwa Polski Muaythai IFMA 2024	40

JUBILEUSZ 80-LECIA LIGI OBRONY KRAJU

Liga Obrony Kraju w tym roku obchodzi **80-lecie swojego istnienia**. Historia naszego działania nierozzerwalnie od samego początku łączy się z Wojskiem Polskim. Jesteśmy kontynuatorem tradycji przyjętych przez Towarzystwo Przyjaciół Żołnierza i Ligę Przyjaciół Żołnierza. Od 1962 roku przyjęliśmy nazwę LIGA OBRONY KRAJU – stawiając sobie za cel patriotyczno-obronne wychowanie młodzieży, szkolenie dla Sił Zbrojnych i gospodarki narodowej oraz rozwój sportów obronnych – wszystko to dla podnoszenia obronności Ojczyzny.

Dzisiaj, mając doświadczenie minionych 80 lat, jesteśmy Stowarzyszeniem skupiającym w swoich szeregach ponad 20 tysięcy członków, w tym byłych żołnierzy i funkcjonariuszy wszystkich służb mundurowych, młodzieży szkolnej, w tym młodzieży kształcącej się w klasach mundurowych. Posiadamy doskonałą bazę szkoleniową kierowców wszystkich kategorii, bazę strzelecką i nurkową. Rozwijamy umiejętności działania w kołach Miłośników Krótkofalarstwa, jak i pracowniach modelarskich. Wielokrotnie reprezentujemy nasz kraj w zawodach międzynarodowych na szczeblu Europy i świata odnosząc doskonałe rezultaty i zajmując miejsca na podium.

W dorobku naszego Stowarzyszenia jest udział w wyszkoleniu tysięcy kierowców na rzecz Sił Zbrojnych, specjalistów w dziedzinach nurkowania i krótkofalarstwa. Wielkim osiągnięciem dla nas jest rozwój współpracy z młodzieżą szkolną – szczególnie z klas mundurowych w dziedzinie sportów obronnych. Obecnie w zakresie prowadzenia szkolenia strzeleckiego współpracujemy z Jednostkami Wojskowymi wszystkich Rodzajów Sił Zbrojnych, a szczególnie z żołnierzami Wojsk Obrony Terytorialnej.

Na terenie całego kraju jesteśmy postrzegani jako organizacja mająca doskonałych instruktorów i dobrze realizująca zadania związane z kształtowaniem postaw obywatelskich w zakresie obronności.

Jubileusz nasz obchodzić będziemy w podniosłej atmosferze. Centrale uroczystości odbędą się 14 czerwca 2024 roku w Poznaniu, w Domu Żołnierza przy ul. Niezłomnych 1. Jesteśmy dumni, że **Honorowy Patronat nad tym doniosłym wydarzeniem objął Wicepremier, Minister Obrony Narodowej Władysław Kosiniak-Kamysz**.

Wszystkim naszym członkom składamy serdeczne podziękowanie za lata ofiarnej pracy na rzecz naszego Stowarzyszenia. Życzymy wiele wytrwałości i zaangażowania w trudnej i szczytnej pracy na rzecz kształtowania patriotycznych postaw – szczególnie wśród młodzieży. **Obronność Państwa traktujemy jako najświętszy obowiązek.**

W imieniu Zarządu Głównego Ligi Obrony Kraju

Sekretarz
Zarządu Głównego LOK
(-) Janusz Marek CHWIEJCZAK

Prezes
Ligi Obrony Kraju
(-) Jerzy Jan SALAMUCHA

Ministerstwo Obrony Narodowej

Centrum Operacyjne MON
Zastępca Dyrektora
Dominika Nawrocka

COMON-WOWKiM.0500.103.2024
Warszawa, 26 kwietnia 2024 r.

Pan Jerzy Salamucha
Prezes
Ligi Obrony Kraju
ul. Chocimska 14
00-791 Warszawa

Szanowny Panie Prezesie,

serdecznie dziękuję w imieniu Wicepremiera, Ministra Obrony Narodowej za zaproszenie do objęcia patronatem honorowym Centralnych Obchodów 80 Rocznic Powstania Stowarzyszenia, które odbędą się 14 czerwca 2024 r. w Poznaniu.

Uprzejmie informuję, że Pan Władysław Kosiniak-Kamysz, Wicepremier, Minister Obrony Narodowej wyraził zgodę na objęcie wydarzenia patronatem honorowym.

Życzę Panu Prezesowi oraz wszystkim osobom zaangażowanym w organizację przedsięwzięcia powodzenia podczas jego przygotowania i realizacji.

Z wyrazami szacunku

ZASTĘPCA DYREKTORA
CENTRUM OPERACYJNEGO
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

Dominika NAWROCKA

80 LAT PATRIOTYCZNO-OBRONNEJ DZIAŁALNOŚCI LIGI OBRONY KRAJU W SŁUŻBIE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W roku 2024, roku jubileuszu 80-lecia Ligi Obrony Kraju, jest szczególna okazja, aby na zebraniach ogniw lokowskich z udziałem ich członków, sympatyków i przyjaciół oraz na uroczystych spotkaniach zasłużonych działaczy Ligi przypomnieć rodowód i bogatą historię społecznej działalności naszej patriotyczno-obronnej Organizacji. Jest to również doskonała okazja do przypomnienia wielu zasług tego patriotycznego ruchu społecznego, upowszechniającego znajomość historii naszego oręża, bohaterstwa uczestników walk obronnych i wyzwolenczych Narodu Polskiego.

Organizacja nasza zrodziła się 80 lat temu, w 1944 roku, w trudnym wojennym okresie, na pierwszym skrawku ziemi polskiej, wyzwolonej spod okupacji niemieckiej, z głębokiej wdzięczności i szacunku społeczeństwa do Wojska Polskiego. Stała się w ciągu tych lat ogólnopolskim, patriotycznym stowarzyszeniem skupiającym w swych szeregach obywateli, głównie młodzież i rezerwistów Wojska Polskiego, dążących do umocnienia obronności Rzeczypospolitej Polskiej oraz gotowych do jej obrony, kultywując tradycje narodowe i tradycje oręża polskiego.

Liga Obrony Kraju jest wierną kontynuatorką i spadkobierczynią tradycji swych poprzedników – Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza i Ligi Przyjaciół Żołnierza, a także Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza Polskiego i Polskiego Białego Krzyża.

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ ŻOŁNIERZA 21 VII 1944 R. – 21 VII 1950 R.

Geneza pierwszej poprzedniczki naszej Organizacji jest ściśle związana z wydarzeniami, które w lipcu i sierpniu 1944 r. rozgrywały się na wschodnich obszarach ziem polskich, wyzwolonych spod okupacji niemieckiej przez Armię Radziecką i walczącą wraz z nią I Armię Wojska Polskiego.

To wówczas w powiecie siedleckim zrodził się i rozwinął ruch społeczny, będący załącznikiem późniejszego Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza. Były to luźno tworzone Komitety Opieki nad Rannymi i Chorymi Żołnierzami, niosące pomoc żołnierzom leżącym w szpitalach wojskowych oraz Stowarzyszenia Przyjaciół Żołnierza, zbierające dary i upominki dla żołnierzy walczących na froncie lub zgrupowanych w obozach szkoleniowych. Z inicjatywy kapitana rezerwy Ignacego Płazewskiego pojawiła się w Siedlcach koncepcja powołania organizacji społecznej, która ujęłaby w formy organizacyjne żywiłowy, masowy ruch niesienia pomocy żołnierzom – wyzwolicielom przez społeczeństwo polskie.

Powołany w Siedlcach komitet organizacyjny opracował projekt statutu i program działania przyszłej organizacji. Jednocześnie komitet ten zredagował pismo do Naczelnego Dowódcy Wojska Polskiego, gen. broni Michała Roli-Żymierskiego, informujące o powstaniu Siedleckiego Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza Polskiego. Z pismem tym oraz z projektem statutu TPŻ 15 sierpnia 1944 r. udała się do Lublina delegacja w składzie: Ignacy Płażewski i Aniela Wiśniewska. Naczelny Dowódca Wojska Polskiego 21 sierpnia 1944 r.

Sztandar Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza

zawierający statut organizacji pod nazwą „Towarzystwo Przyjaciół Żołnierza”. Ta data jest historycznym początkiem naszej poprzedniczki, właśnie Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza.

W Lublinie 5 listopada 1944 r. został powołany Tymczasowy Zarząd Główny TPŻ. Funkcję prezesa objął Stefan Matuszewski. Członkowie TPŻ w ramach organizowanej „Gwiazdki żołnierskiej” w grudniu 1944 r. zebrali i przekazali żołnierzom na froncie i w szpitalach tysiące paczek świątecznych. Najwięcej, bo około 70 tysięcy pochodziło z województwa lubelskiego.

W kształtowaniu żołnierskich nastrojów ważną rolę odgrywały wówczas proste, serdeczne listy do żołnierzy pisane przez dzieci i młodzież. Wyrażano w nich wdzięczność, solidarność i zachętę do dalszej walki z wrogiem, który za Wisłą jeszcze ciemnił Polaków. Na przykład uczennica jednej z lubelskich szkół w liście wysłanym wraz z paczką do żołnierza walczącego na froncie napisała:

*„...Gdzie byś nie był Drogi Żołnierzu, czy w bojach krwawych, czy w długich pochodach nużących, czy też stoisz na posterunku o karabin wsparty lub czuwasz na rubieży ziemi ojczy-
stej – zawsze bije do Ciebie miłością ogromną serce Twojego rodaka. Służysz swojej Ojczyźnie,
swemu narodowi i naród o Tobie pamięta...”*

W tych jakże pięknych słowach listu lubelskiej uczennicy oddane są uczucia miłości i szacunku, jakim darzyła ludność wyzwolanych terenów na wschodnich krańcach Polski swych wyzwolicieli – żołnierzy WP. Jest w tym liście młodziutkiej członkini TPŻ wyrażona idea, która przyświecała narodzinom naszej poprzedniczki – Towarzystwu Przyjaciół Żołnierza, a która miała na celu niesienie pomocy żołnierzom, wspieranie ich frontowego trudu, krzewienie szacunku i uznania społeczeństwa polskiego do żołnierskiego czynu w krwawej walce o wolną i niepodległą Ojczyznę. Pisanie listów do żołnierzy, walczących z wrogiem na froncie lub leczących rany w lazaretach i szpitalach polowych, było jedną z masowych form wyrażania wdzięczności i miłości społeczeństwa do żołnierzy WP. Różna była treść tych listów, ale wspólna im była żarliwość z jaką autorzy listów zwracali się do żołnierzy.

W jednym z listów młody mieszkaniec wsi Słotwin na Lubelszczyźnie, 12-letni Jasio Nowaczek napisał do rannego żołnierza przebywającego w szpitalu polowym:

„...Kochany Żołnierzyku! Jestem z Ciebie dumny, że dzielnie biłeś wroga. Życzę Ci rychłego powrotu do zdrowia. I żebyś jeszcze bił Niemca za mamusię i tatusia zamordowanych w Majdanku...”

Tak wspominał ten fakt po latach sierżant rezerwy Marian Łyczek, wtedy leczący rany frontowe w szpitalu:

„...Kiedy przeczytałem ten list, nie mogłem ukryć łez. Postanowiłem, że muszę przetrwać, wylizać rany i walczyć dalej, aby nie zawieść tego młodego chłopca – sierotę. Forsowałem potem Odrę i doszedłem do Berlina. Po wojnie odwiedziłem tego chłopca, dorosłego już mężczyznę, aby Go ucałować i serdecznie podziękować za słowa otuchy, tak potrzebne w trudnych chwilach we frontowych zmaganiach z wrogiem...”

Wiosną 1945 r., po wyzwoleniu województw środkowej Polski, w wielu miastach zaczęły powstawać pierwsze ognia TPŻ. Ten pionierski etap organizowania TPŻ w Wielkopolsce zapisał się odważą i ogromnym poświęceniem wielu społecznych działaczy Towarzystwa, wśród których dominowali weterani Powstania Wielkopolskiego 1918/19, żołnierze Wojska Polskiego z września 1939 r., a także pracownicy służby zdrowia, którzy udzielali pomocy rannym i chorym żołnierzom polskim. Pierwsze Koło TPŻ w Poznaniu zostało zarejestrowane już 8 marca 1945 r. Jego grupę założycielską stanowiły pielęgniarki ze szpitala. Na czele tej grupy stała Elżbieta Karońska – zasłużona działaczka poznańskiego TPŻ, a później LPŻ i LOK. W Krotoszynie 23 marca 1945 r. powstał Zarząd Grodzki TPŻ, którego założycielką i pierwszym prezesem 12-osobowego Zarządu była Wanda Grabska. W skład Zarządu wchodziło wówczas 10 kobiet. W tworzeniu ogniw TPŻ w miastach dominowały kobiety, zwłaszcza pielęgniarki i pracownicy służby zdrowia.

Latem 1946 r. odbył się I Ogólnopolski Zjazd TPŻ, a w listopadzie organizacja uznana została za stowarzyszenie wyższej użyteczności publicznej (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1946 r. o uznaniu „Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza” za stowarzyszenie wyższej użyteczności, Dz.U. Nr 2, poz. 6). W styczniu następnego roku obwieszczeniem Prezesa Rady Ministrów otrzymała statut, co stanowiło prawne podstawy jej działalności (Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1947 r. w sprawie ogłoszenia stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza”).

Wjeście w skład państwa polskiego Ziem Zachodnich i Północnych postawiło przed Towarzystwem Przyjaciół Żołnierza nowe, trudne problemy wymagające szybkiego rozwiązania. Demobilizacja setek tysięcy żołnierzy, repatriacja i reemigracja milionów rodaków z zagranicy, akcje osadnicze na tych ziemiach wymagały zapewnienia transportu, żywności, a przede wszystkim warsztatów pracy i mieszkań dla milionów ludzi. TPŻ starało się udzielać pomocy administracji państwowej i wspierać ubogi skarb państwa. Wspólnie z Powiatowymi Urzędami Repatriacyjnymi i Komisjami Osadnictwa Wojskowego prowadziło masową akcję pomocy żołnierzom zwalnianym ze służby wojskowej i repatriantom, tworząc w większych miastach i na węzłach kolejowych „Gospody żołnierskie” i dworcowe punkty odżywcze na stacjach PKP, w których zdemobilizowani żołnierze, repatrianci i osadnicy wojskowi otrzymywali bezpłatne noclegi, wyżywienie oraz prowiant na dalszą podróż.

Po 1947 r. Towarzystwo Przyjaciół Żołnierza zaczęło stopniowo odchodzić od zadań opiekuńczo-charytatywnych, podejmując coraz szerzej prace kulturalno-oświatowe z żołnierzami. Były to między innymi zakupy dla jednostek wojskowych, biblioteczek i sprzętu świetlnego oraz udzielanie pomocy w organizowaniu kursów czytania i pisania dla żołnierzy analfabetów.

Począwszy od 1948 r., po uzyskaniu zgody Ministerstwa Oświaty i Wychowania, zaczęły powstawać szkolne koła TPŻ, do których coraz liczniej wstępowała młodzież. W kolejnych

latach TPŻ zwiększało zakres podejmowanych, coraz trudniejszych, zadań związanych z pogłębianiem więzi społeczeństwa z Wojskiem Polskim, przedstawiając się na pokojowe szkolenie. Szczególne znaczenie nadano pracy wychowawczej i kulturalno-oświatowej oraz szkoleniowej wśród młodzieży, zwłaszcza poborowej.

LIGA PRZYJACIÓŁ ŻOŁNIERZA 22 VII 1950 R. – 12 XI 1962 R.

W dniu 22 lipca 1950 r. obradujące w Warszawie zjazdy trzech organizacji: Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza, Towarzystwa Przyjaciół ORMO i Polskiego Związku Krótkofalowców podjęły uchwały o zjednoczeniu się w jednej organizacji – Lidze Przyjaciół Żołnierza. Początek lat pięćdziesiątych wysunął na czoło przed LPŻ zadania związane z patriotycznym wychowaniem młodzieży i przygotowaniem jej do służby wojskowej, z upowszechnianiem postępowych tradycji narodu i oręża polskiego oraz uświadamianiem ludności w zakresie ochrony przed bronią masowego rażenia. Zadania te tak oto zostały określone w rezolucji Krajowego Zjazdu LPŻ:

„Dla podniesienia potencjału obronności naszego kraju Liga będzie krzewić sprawność fizyczną, zapoznawać jak najszerszy ogół społeczeństwa z wiedzą wojskową i wojskowo-techniczną, ogarniając swym zasięgiem zwłaszcza młodzież, popularyzować Wojsko Polskie i jego bojowe tradycje”.

Kolejnym etapem procesu integracyjnego było połączenie z Ligą Przyjaciół Żołnierza 10 maja 1953 r. na Krajowej Konferencji Zjednoczeniowej dwóch organizacji – Ligi Morskiej i Ligi Lotniczej. Stworzyło to znacznie dogodniejsze warunki do podejmowania nowych i bardziej złożonych zadań, już wówczas związanych ze szkoleniem obronnym i politechnicznym. Prezesem Zarządu Głównego LPŻ został wtedy wybrany generał brygady Józef Turski. Z chwilą rozwiązania w 1955 r. Powszechnej Organizacji „Służba Polsce”, Liga Przyjaciół Żołnierza przejęła od tej organizacji bazę szkoleniową i sprzętową, większość kadry oraz byłych junaków, którzy wstąpili do kół i klubów LPŻ. Przejęcie broni sportowej i bojowej było początkiem rozwoju strzelectwa i sportów obronnych oraz powstawania klubów ogólnowojskowych i strzeleckich LPŻ. Liga przejęła po organizacji SP, do dalszej realizacji, również zadania w zakresie przysposobienia wojskowego i działalność sportową wśród młodzieży, głównie w strzelectwie i sportach obronnych. Wprowadzone zostały takie formy, jak: letnie „Zawody Kościuszkowskie”, zimowe „Zawody Walterowskie”, wielobój łączności i morski, zawody pelengacyjne, tzw. łowy na lisa, zawody modelarskie, rajdy motocyklowe, regaty żeglarskie, sploty kajakowe, motorowe złoty gwiazdźiste oraz masowe zawody strzeleckie z broni kulowej i pneumatycznej.

Liga Przyjaciół Żołnierza stała się organizacją masową. Wychodząc naprzeciw zapotrzebowaniu wojska na fachowców technicznych, podjęła się szkolenia poborowych. Wielu specjalistów wyszkolonych wówczas w LPŻ po spełnieniu obowiązku zasadniczej służby wojskowej podejmowało pracę w jednostkach gospodarki narodowej. Byli to: kierowcy samochodowi, radiotelegrafisci, telefoniści, pletwonurkowie itp. Szkolono również na kursach

przedpoborowych kandydatów do szkół podoficerskich służby zasadniczej.

W 1959 r., w związku z przejściem przez Ministerstwo Obrony Narodowej nadzoru państwowego nad LPŻ, nastąpiło ściśle powiązanie działalności tej Organizacji z zadaniami obronnymi państwa. W miarę narastania złożonych zadań służących bezpośrednio potrzebom Sił Zbrojnych i powszechnej samoobronie powstała konieczność skupienia przez LPŻ większej uwagi na problematyce szkolenia specjalistycznego, w tym organizacji kursów samochodowych wszystkich kategorii, pletwonurków, modelarzy, łącznościowców i wodniaków, oraz na podnoszeniu efektywności klubów specjalistycznych i ośrodków szkoleniowych.

W wyniku dokonujących się w kraju zmian po Październiku '56 pojawiły się w LPŻ procesy odśrodkowe. Pod koniec 1956 r. odłączył się od Ligi Przyjaciół Żołnierza pion lotniczy i ukonstytuował się Aeroklub PRL. Po sześciu latach współistnienia z szeregowi Ligi wyodrębnił się także pion krótkofalarski, który reaktywował Polski Związek Krótkofalarski. Z Ligi Przyjaciół Żołnierza „odeszło” więc szkolenie i sporty lotnicze oraz częściowo krótkofalarstwo. Tendencje odśrodkowe występujące w pionie wodnym i częściowo motoryzacyjnym zostały przez aktyw Ligi opanowane, a proces rozczłonkowania Ligi został ostatecznie zahamowany.

Zapoczątkowanie dążenia do rozwijania społecznej działalności oficerów rezerwy wystąpiło na przełomie lat 1956–1957. Wtedy to oficerowie rezerwy zwolnieni z zawodowej służby wojskowej w ramach częściowej redukcji Sił Zbrojnych zaczęli tworzyć terenowe Koła Oficerów Rezerwy przy Wojskowych Komendach Rejonowych. Praktyka wykazała jednak, że Koła Oficerów Rezerwy mogą się rozwijać i aktywnie działać tylko w warunkach posiadania szerokiego zaplecza społecznego i sprzętowego. Dlatego w 1960 r. postanowiono decyzją MON włączyć istniejące koła do Ligi Przyjaciół Żołnierza, która stosownie do swej struktury organizacyjnej przekształciła je w Kluby Oficerów Rezerwy LPŻ, posiadające szerokie możliwości angażowania oficerów rezerwy do społecznej działalności obronnej.

Sztandar Ligi Przyjaciół Żołnierza

LIGA OBRONY KRAJU OD 12 XI 1962 R.

Na IV Krajowym Zjeździe Ligi Przyjaciół Żołnierza 12 listopada 1962 r. podjęto uchwałę o zmianie nazwy organizacji na Ligę Obrony Kraju oraz ustalono znacznie szerszy program działania Ligi w dziedzinie patriotyczno-obronnego wychowywania społeczeństwa, szkolenia dla Sił Zbrojnych i gospodarki narodowej oraz dalszego rozwoju sportów obronnych. Zjazd wybrał nowe władze Ligi. Prezesem został generał

brygady Franciszek Księżarczyk. Funkcję tę pełnił do 1968 r., kiedy to prezesem Zarządu Głównego LOK wybrano generała brygady Zbigniewa Szydłowskiego.

Przekształcenie się LPŻ w Ligę Obrony Kraju nie było tylko formalną zmianą nazwy organizacji, ale stanowiło wyraz nowego etapu realizacji głównych założeń programowych Ligi oraz nowych, stale i ciągle rozwijanych i wzbogacanych koncepcji obronnych państwa.

W praktyce oznaczało to podjęcie przez Ligę, oprócz dotychczasowych, nowych zadań w systemie obrony terytorialnej. Ich głównym elementem stały się wyłonione i szkolone przez LOK terenowe, a później zakładowe oddziały samoobrony.

Jedną z płaszczyzn realizacji zadań wychowawczych LOK był aktywny i powszechny udział jej członków w ogólnopolskich obchodach rocznic związanych z walkami o wyzwolenie narodowe. Należały do nich:

- marsze patrolowe szlakami walk jednostek Wojska Polskiego oraz oddziałów partyzanckich,
- rajdy motorowe i piesze z elementami obronnymi do miejsc historycznych bitew,
- rajdy „Szlakami Zdobywców Wału Pomorskiego”,
- masowa impreza patriotyczno-obronna o cennych walorach wychowawczych „Biało-Czerwona nad Odrą”, którą zamykała wielotysięczna manifestacja w Siekierkach,
- Młodzieżowy Teleturniej Marynistyczny pod nazwą „Polska leży nad Bałtykiem”, organizowany z okazji tradycyjnych, dorocznych „Dni Morza”.

Szczególne miejsce w działalności Ligi zajmowały i zajmują doroczne obchody „Tygodnia LOK” i Święta Wojska Polskiego. Ważną funkcję informacyjną i wychowawczą spełniały wydawnictwa Ligi, w tym takie czasopisma, jak: „Czata”, „Modelarz” i „Mały Modelarz”, „Plany Modelarskie” (wydawane w latach 1965–1989) oraz „Kalendarz Kieszonkowy LOK”.

Dzięki rozbudowanej bazie szkoleniowej LOK coraz lepiej były realizowane zadania szkoleniowe przedpoborowych zlecane przez Ministerstwo Obrony Narodowej: kursy kierowców samochodowych (Wojskowe Kursy Kierowców), pletwonurków i kandydatów do szkół podoficerskich zasadniczej służby wojskowej.

Ważnym impulsem, mobilizującym do coraz efektywniejszej działalności, było nadanie Lidze Obrony Kraju w 1974 r. przez Radę Państwa – Orderu Sztandaru Pracy I klasy. To wysokie odznaczenie stanowiło nie tylko powód do ogromnej satysfakcji dla szerokich rzesz członkowskich organizacji lokowskiej, ale zarazem było potwierdzeniem, że zyskała ona powszechny szacunek i uznanie władz państwowych i społeczeństwa.

W 1978 r. Prezesem Zarządu Głównego LOK został wybrany generał dywizji Wacław Jagas, który swą funkcję pełnił do 1982 r. W latach 1982–1988 Prezesem Zarządu Głównego LOK był generał dywizji Zygmunt Huszcza, a w latach 1988–1991 funkcję Prezesa Zarządu Głównego LOK pełnił generał broni Tadeusz Tuczapski.

W dniu 25 maja 1991 r. na Nadzwyczajnym Zjeździe Krajowym LOK Prezesem Ligi Obrony Kraju został wybrany pułkownik Grzegorz Jarząbek, który tę funkcję pełnił pięć kadencji. W czerwcu 2016 r. XV Krajowy Zjazd Delegatów Ligi Obrony Kraju wybrał nowe władze Stowarzyszenia. Prezesem Ligi Obrony Kraju na lata 2016–2021 został wybrany płk(r) Jerzy Salamucha. Jednocześnie XV Krajowy Zjazd Delegatów nadał tytuł Prezesa Honorowego LOK dotychczasowemu Prezesowi płk(r) Grzegorzowi Jarząbkowi. W 2021 r. obradował XVI Krajowy Zjazd Delegatów. Prezesem LOK na nową kadencję został ponownie wybrany płk(r) Jerzy Salamucha.

Liga Obrony Kraju przetrwała zmiany ustrojowe. Obecnie obowiązujący statut z 12 czerwca 2021 r. (uchwalony na XVI Krajowym Zjeździe Delegatów LOK) określa LOK jako „ogólnopolskie,

patriotyczne stowarzyszenie, skupiające w swoich szeregach obywateli dążących do umacniania obronności Rzeczypospolitej Polskiej oraz gotowych do jej obrony. Stowarzyszenie kultuwyje tradycje narodowe i tradycje oręza polskiego. Nawiązuje do historycznego dorobku wszystkich organizacji wspierających obronność Ojczyzny”.

Liga Obrony Kraju współpracuje z organami administracji rządowej oraz samorządu terytorialnego, a w szczególności z: resortami Obrony Narodowej, Edukacji Narodowej oraz Sportu i Turystyki, jednostkami wojskowymi i kuratoriami oświaty, a także organizacjami społecznymi, działającymi na rzecz wychowania patriotycznego i przygotowania obronnego społeczeństwa.

Warto przypomnieć cele działania LOK zapisane w Statucie:

LOK jest dobrowolnym i patriotycznym zrzeszeniem osób, które za cel działania stawiają sobie współuczestnictwo w:

1) kształtowaniu i umacnianiu w społeczeństwie, zwłaszcza wśród młodzieży, obywatelskiej postawy wobec spraw obronności Rzeczypospolitej Polskiej,

2) prowadzeniu działalności oświatowo-wychowawczej oraz organizowaniu wypoczynku dzieci i młodzieży,

3) wyrabianiu i utrwalaniu w społeczeństwie, szczególnie wśród młodzieży, pożądanych zainteresowań, nawyków i umiejętności ważnych z punktu widzenia zdolności obronnej Państwa oraz przydatnych w przygotowaniu społeczeństwa do zapobiegania i ewentualnego zwalczania zagrożeń okresu pokoju,

4) upowszechnianiu kultury fizycznej i turystyki, rozwoju dyscyplin sportu, w tym sportu wyczynowego, wchodzących w zakres zainteresowania Stowarzyszenia,

5) rozwijaniu i kontynuowaniu przez członków Stowarzyszenia uzdolnień artystycznych, literackich oraz wszelkich zainteresowań kulturą i sztuką,

6) podejmowaniu działań we współpracy z organami samorządowymi (między innymi miejskimi ośrodkami pomocy społecznej, poradniami psychologicznymi) w celu zapobiegania przestępczości i patologiom społecznym wśród młodzieży.

7) rozwijaniu współpracy z organizacjami i środowiskami osób niepełnosprawnych w celu integracji ich z pełnosprawnymi.

Obchodząc piękny Jubileusz 80-lecia LOK, z wielkim szacunkiem i uznaniem odnosimy się dzisiaj do zasłużonych i czcigodnych działaczy naszej Organizacji. Wielu z nich nadal efektywnie pracuje społecznie, pełniąc zaszczytne funkcje organizacyjne. Doświadczenie tych starszych działaczy było i jest w pełni wykorzystywane w działalności statutowej Ligi.

Organizacja nasza, realizując swoje zaszczytne statutowe zadania, na przestrzeni swego 80-letniego istnienia jednoczyła wysiłki swoich członków i sympatyków – najpierw związanych z wyzwoleniem kraju i jego odbudową ze zniszczeń wojennych, a następnie z umacnianiem jego bezpieczeństwa, wzrostem siły obronnej, rozwojem szkolenia, sportów obronnych i politnicznych.

Sztandar Ligi Obrony Kraju

Należy także podkreślić, że nasze osiągnięcia nie byłyby możliwe, gdyby nie życzliwość i zrozumienie ze strony władz administracyjnych i samorządowych, wojska, policji, placówek szkolno-oświatowych i wielu przyjaciół, z którymi na co dzień łączą nas ścisłe związki.

Tworzą ją ludzie czynu i dużego zaangażowania społecznego.

Opracował: JAN WILNER

PREZESI ZARZĄDÓW GŁÓWNYCH TPŻ, LPŻ I LOK I PREZESI LIGI OBRONY KRAJU

Prof. STEFAN MATUSZEWSKI	Prezes ZG TPŻ Prezes ZG LPŻ	5 XI 1944 – 22 VII 1950 r. 22 VII 1950 – 10 V 1953 r.
Gen. bryg. JÓZEF TURSKI	Prezes ZG LPŻ	10 V 1953 – 12 XI 1962 r.
Gen. bryg. FRANCISZEK KSIĘŻARCZYK	Prezes ZG LOK	12 XI 1962 – 18 XII 1968 r.
Gen. bryg. ZBIGNIEW SZYDŁOWSKI	Prezes ZG LOK	18 XII 1968 – 17 VI 1978 r.
Gen. dyw. WACŁAW JAGAS	Prezes ZG LOK	17 VI 1978 – 17 V 1982 r.
Gen. dyw. ZYGMUNT HUSZCZA	Prezes ZG LOK	17 V 1982 – 28 I 1988 r.
Gen. broni TADEUSZ TUCZAPSKI	Prezes ZG LOK	28 I 1988 – 25 V 1991 r.
Płk GRZEGORZ JARZĄBEK	Prezes Ligi Obrony Kraju	25 V 1991 – 4 VI 2016 r.
Płk JERZY SALAMUCHA	Prezes Ligi Obrony Kraju	od 4 VI 2016 r.

Klasa VII Szkoły Podstawowej nr 1 w Siedlcach, której kierowniczką była Aniela Wiśniewska (na zdjęciu po prawej stronie księdza katechety). Pani Aniela Wiśniewska wchodziła w skład komitetu założycielskiego Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza w Siedlcach.

UROCZYSTE POŻEGNANIE PŁK. GRZEGORZA JARZĄBKĄ

31 marca 2024 roku był ostatnim dniem działalności służbowej płk. Grzegorza Jarząbka, który od 1991 r. do 2016 r. pełnił funkcję Prezesa Ligi Obrony Kraju, a następnie na XV Krajowym Zjeździe Delegatów otrzymał godność Honorowego Prezesa LOK.

Z tej też okazji w dniu 26 marca 2024 r. w Sali Tradycji LOK odbyło się uroczyste spotkanie, na którym pracownicy ZG LOK oraz dyrektorzy Biura LOK z całego kraju podziękowali Honorowemu Prezesowi za 42 lata ofiarnej pracy na rzecz umacniania i rozwoju Ligi Obrony Kraju.

Obecny Prezes LOK Jerzy Salamucha, dziękując Grzegorzowi Jarząbkowi za lata pracy na rzecz obronności naszego państwa przypomniał Jego zasługi w tej dziedzinie. Podkreślił znaczenie naszego Stowarzyszenia i jego roli w okresie 80 lat istnienia LOK. Stwierdził, że na sukcesy pracowała i pracuje duża grupa ludzi dobrej woli, którą łączy chęć wspólnego działania na rzecz Ojczyzny. Najważniejszym elementem wpływającym na osiągnięcia jest umiejętność wyznaczania szlachetnych celów, a w przypadku LOK – celów służących dobru Ojczyzny.

Płk Grzegorz Jarząbek podziękował za lata wspólnej pracy. Stwierdził, że tylko w dobrym zespole współpracowników miło i z pożytkiem realizuje się zamierzone cele. Jako Prezes Honorowy chce i będzie dalej wspierał Ligę Obrony Kraju w działalności na rzecz umacniania obronności państwa.

Wszyscy oklaskami i odśpiewaniem „Sto lat” podziękowali Prezesowi Honorowemu za wspólną dotychczasową pracę.

SPORTY OBRONNE, POLITECHNICZNE I WODNE W 2023 ROKU

Liga Obrony Kraju, jako Stowarzyszenie pożytku publicznego, w minionym roku propagowało proobronne patriotyczne postawy, kultywowało tradycje narodowe wśród dzieci, młodzieży, żołnierzy rezerwy, żołnierzy w służbie czynnej oraz sympatyków naszej organizacji w następujących dziedzinach: sportach obronnych, modelarstwie, łączności i sportach wodnych.

Duże zaangażowanie działaczy społecznych oraz pracowników etatowych Ligi Obrony Kraju przyczyniło się do wysokich wyników naszych zawodników na arenie Polski, Europy i świata, rozstawiając dobre imię kraju i LOK. Realizowaliśmy istotne cele dla edukacji młodzieży i społeczeństwa, takie jak: patriotyzm, sprawność fizyczna, opanowanie manualnych umiejętności, szacunek do tradycji oręża polskiego, a imprezy, zawody sportowe oraz szkolenia miały charakter proobronny i były alternatywą dla dzieci, młodzieży oraz społeczeństwa spędzania wolnego czasu w zglobalizowanym świecie.

W 2023 r. we współzawodnictwie w sportach obronnych pierwsze miejsce zajął Podkarpacki Zarząd Wojewódzki LOK w Rzeszowie, na drugim miejscu uplasował się Małopolsko-Świętokrzyski Zarząd Regionalny LOK w Krakowie, trzecia lokata przypadła Wielkopolskiemu Zarządowi Wojewódzkiemu LOK w Poznaniu

W 2023 r. realizowano dwie dotacje z Ministerstwa Obrony Narodowej:

- pięciodniowy obóz sportowo-obronny dla żołnierzy w czynnej służbie wojskowej WOT, młodzieży klas mundurowych – uczestników „Pilotażowego programu wspierania szkół ponadgimnazjalnych prowadzących Piony Certyfikowanych Wojskowych Klas Mundurowych”, członków proobronnych organizacji pozarządowych oraz uczniów i nauczycieli oddziałów przygotowania wojskowego na kwotę 61 415,00 zł;
- pięciodniowy obóz o charakterze sportowo-obronnym podnoszący sprawność fizyczną żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, żołnierzy rezerwy, młodzieży klas wojskowych, oddziałów przygotowania wojskowego oraz członków organizacji o charakterze proobronnym na kwotę 55 000,00 zł.

Wszystkie ww. dotacje zostały w pełni rozliczone z Departamentem Edukacji, Kultury i Dziedzictwa MON.

W 2023 r. zarejestrowano 261 kursów dla prowadzących strzelanie, w których wydano 4787 legitymacji. Opłata na konto ZG LOK wyniosła 215 415 zł. Zużycie amunicji w 2023 r. wyniosło 4 388 015 szt., a wartość zakupionej amunicji – 2 539 913,70 zł.

Stan uzbrojenia przedstawiał się następująco: broń palna małokalibrowa i centralnego zapłonu (pistolety, rewolwery, karabiny) – 10 899 szt., w tym: broń boczno zapłonu z lufami gwintowanymi o kalibrze do 6 mm – 9 668 szt., broń centralnego zapłonu z lufami gwintowanymi o kalibrze do 12 mm – 1 104 szt., broń gładkolufowa (pomp-action, dubeltówki) – 127 szt., urządzenia pneumatyczne kal. 4,5 mm (pistolety, karabiny) – 5567 szt.

Współzawodnictwo pomiędzy Zarządami Wojewódzkimi LOK

Zorganizowano następujące zawody strzeleckie:

- Zawody strzeleckie juniorów i młodzików w Tarnowie;
- Zawody strzeleckie juniorów i seniorów w Tarnowie;
- Centralne Zawody w Dwuboju Obronnym w Olsztynie;
- Centralne Zawody Klubów Żołnierzy Rezerwy w Olsztynie.

Wyniki współzawodnictwa w sportach obronnych w 2023 r.:

- I miejsce w klasyfikacji sportów obronnych – Podkarpacki Zarząd Wojewódzki LOK w Rzeszowie;
- II miejsce w klasyfikacji sportów obronnych – Małopolsko-Świętokrzyski Zarząd Regionalny LOK w Krakowie;
- III miejsce w klasyfikacji sportów obronnych – Wielkopolski Zarząd Wojewódzki LOK w Poznaniu;
- IV miejsce w klasyfikacji sportów obronnych – Śląsko-Lódzki Zarząd Regionalny LOK w Katowicach;
- V miejsce w klasyfikacji sportów obronnych – Mazowiecko-Lubelski Zarząd Regionalny LOK w Warszawie.

W 2023 r. wyszkolono: instruktorów strzelectwa sportowego – 156; prowadzących strzelanie – 4787; sędziów strzelectwa sportowego – 98.

Łączność 2023

Sporty łączności są jedną z dziedzin działalności statutowej Ligi Obrony Kraju i obejmują szkolenie i doskonalenie umiejętności w obsłudze urządzeń nadawczo-odbiorczych, doskonalenie umiejętności przeprowadzania łączności fonicznych oraz telegraficznych. Szybki rozwój informatyki został wykorzystany przez krótkofalowców do wdrożenia nowych emisji cyfrowych czy też wspomagających pracę podczas zawodów krótkofalarskich. Łączność jako służba radioamatorska jest istotnym elementem działalności politechnicznej i proobronnej w LOK.

Od wielu lat WSiŚL BZG LOK kieruje bogatą ofertę programową do klubów łączności poprzez organizowanie ogólnopolskich zawodów krótkofalarskich, jak również zachęca do udziału w licznych międzynarodowych zawodach organizowanych przez krajowe stowarzyszenia radioamatorów. Ponadto członkowie klubów naszego Stowarzyszenia mogą brać udział we współzawodnictwie w wielu programach dyplomowych, takich jak: Flora-Fauna pod hasłem „Lets Save the green planet Earth!”, programu dyplomowego IOTA (wyspy), International Lighthouse Lightship (latarnie morskie i latarniowce) i wiele innych.

W 2023 r. Wydział Szkolenia i Sportów Łączności BZG LOK zorganizował i przeprowadził 12 ogólnopolskich zawodów krótkofalarskich, m.in.:

- 17. Otwarte Mistrzostwa Polski Radiacji Klubowych, w tym w 12-miesięcznych turach. Zawody przeprowadzono osobno dla emisji KF CW/SSB, EK F CW/SSB/FM/RTTY/FT8, KF;
- Otwarte Ogólnopolskie Zawody Krótkofalarskie „Tydzień Ligi Obrony Kraju i Żołnierza Polskiego”;
- Otwarte Ogólnopolskie Zawody Krótkofalarskie „Krew i Walka”, będące hołdem dla wszystkich czynnych uczestników Powstania Warszawskiego 1944;
- Otwarte Ogólnopolskie Zawody Krótkofalarskie „Robinsonowie Warszawscy”;
- Otwarte Ogólnopolskie Zawody Krótkofalarskie „VII Memoriał Stefana Starzyńskiego”;
- Otwarte Ogólnopolskie Zawody Krótkofalarskie „Dzień Łącznościowca”;
- Otwarte Ogólnopolskie Zawody Krótkofalarskie „Powstanie Listopadowe 1830–1831” – Dzień Podchorążego;
- Otwarte Ogólnopolskie Zawody Krótkofalarskie „Robinsonowie Warszawscy – Powroty 1945”
- Otwarte Ogólnopolskie Zawody Krótkofalarskie „Zapomniani Bohaterowie”;
- Otwarte Ogólnopolskie Zawody Krótkofalarskie „Dzień Weterana”;
- Otwarte Ogólnopolskie Zawody Krótkofalarskie Międzynarodowy Dzień „Dzieci Wojny”;
- Otwarte Ogólnopolskie Zawody Krótkofalarskie „Utworzenie Narodowych Sił Zbrojnych”.

W Otwartych Mistrzostwach Amatorskich Radiostacji Klubowych i Indywidualnych w roku 2023 tytuły Mistrzów Polski zdobyły następujące kluby łączności Ligi Obrony Kraju:

- SP2KJH (Grudziądz) – Mistrz Polski w kategorii Multi-Operator KF trzy pasma (telegrafia + fonia);
- SP2KRS (Grudziądz) – Mistrz Polski w kategorii Multi-Operator KF trzy pasma (telegrafia);
- SP5KCR (Warszawa) – I Wicemistrz Polski w kategorii Multi-Operator KF trzy pasma (telegrafia);
- SP9KUP (Andrychów) – Mistrz Polski w kategorii Multi-Operator KF trzy pasma (fonia);

- SP9KJT (Rybnik) – I Wicemistrz Polski w kategorii Multi-Operator KF trzy pasma (fonia);
- SP2KAC (Gdańsk) – Mistrz Polski w kategorii Multi Operator KF dwa pasma (telegrafia + fonia);
- SP4KVA (Iława) – II Wicemistrz Polski w kategorii Multi-Operator KF dwa pasma (telegrafia + fonia);
- SP9KAO (Tarnów) – Mistrz Polski w kategorii Multi-Operator KF dwa pasma (telegrafia);
- SP4KVA (Iława) – Mistrz Polski w kategorii Multi-Operator UKF;
- SP9KUP (Andrychów) – Mistrz Polski w kategorii Multi-Operator UKF;
- SP5KCR (Warszawa) – Mistrz Polski w kategorii Multi-Operator KF.FT-8;
- SP9KUP (Andrychów) – I Wicemistrz Polski w kategorii Multi-Operator FT-8;
- SP2KJH (Andrychów) – II Wicemistrz Polski w kategorii Multi-Operator FT-8;
- SP3KRE (Kępno) – Mistrz Polski w kategorii Multi-Operator KF DIGITAL;
- SP5KCR (Warszawa) – I Wicemistrz Polski w kategorii Multi-Operator KF DIGITAL.

Działalność żeglarska i pletwonurkowa

Sporty wodne upowszechniają żeglarstwo i pletwonurkowanie, umacniając zdolności obronne kraju. LOK szkoli wszystkie służby (policja, straż, wojsko), dysponując profesjonalną bazą nurkową ze sprzętem pływającym w miejscowości Machów-Tarnobrzeg, niestety, bez kadry instruktorskiej na miejscu. W planach jest prowadzenie tam szkoleń instruktorskich.

W minionym pięcioleciu wyszkolono 225 żołnierzy WOT.

W 2023 r. wyszkolono w standardach P-1 621 pletwonurków (stopień podstawowy), P-2 – 68, P-3 – 29.

Ponadto wyszkolono pletwonurków w następujących specjalnościach:

- nitrox podstawowy – 67;
- nurkowanie nocne – 210;
- nurkowanie podlodowe – 66;
- suche skafandry – 260;
- nawigacja podwodna – 211.

Wyszkolono także 42 instruktorów M-1 oraz 28 instruktorów M-2.

ANDRZEJ ZUBA

29 LAT KLUBU MŁODZIEŻOWEGO LOK „KOLSKA STARÓWKA”

Niezwykle uroczyste w sobotnie przedpołudnie 25 maja 2024 r. obchodził 29. rocznicę istnienia Powiatowy Klub Młodzieżowy LOK „Kolska Starówka”, powstanie Klubu datuje się bowiem na 28 maja 1995 r. Rada Klubu zaprosiła swoich przyjaciół tym razem do Kościelca, gdzie w świetlicy Internatu Zespołu Szkół Rolniczych CKU zorganizowano jubileuszowe spotkanie. Z zaproszonych gości uczestniczyli w nim m.in.: płk Bogdan Mrowiec, dyrektor BWZW LOK w Poznaniu z małżonką Ewą; burmistrz Miasta Koła dr Krzysztof Witkowski; wiceprzewodniczący Rady Miejskiej w Kole Adrian Król; prezes ZP LOK w Kole kpt. Ireneusz Wojtysiak; dyrektor Zespołu Szkół Rolnicze Centrum Kształcenia Ustawicznego w Kościelcu Wiesław Kujawa; szef firmy „Andre Abrasive Articles” Robert Andre; członek Rady Nadzorczej Przedsiębiorstwa Robót Drogowo-Mostowych SA w Kole Andrzej Białecki; prezes Miejskiego Zakładu Energetyki Ciepłej w Kole Przemysław Stasiak; dyrektor Muzeum Techniki Ceramicznych w Kole Tomasz Nuszkievicz; kierownik Szkolenia Praktycznego ZSRCKU w Kościelcu Katarzyna Kameduła; skarbnik Stowarzyszenia Zespołu Tańca Ludowego „Kościelec” Anna Zawadzka; Teresa Brzoska, Janusz Kupczak z żoną Zofią i Danuta Balcerzak.

Krótki rys historii i dokonań Klubu LOK „Kolska Starówka” w minionych latach przedstawił kierownik Klubu Ryszard Borysiewicz i podziękował wszystkim za współpracę. Następnie płk Bogdan Mrowiec wspólnie z kpt. Ireneuszem Wojtysiakiem uhonorowali medalami srebrnymi „Za Zasługi dla LOK”, przyznanymi przez ZG LOK w Warszawie, następujące osoby: Agatę Bartosik, Urszulę Pękacz, Przemysława Stasiaka, Jarosława Grochocińskiego, Henryka Balcerzaka, Tomasza Misiaka i Mirosława Kwiręgę. Brązowe medale „Za Zasługi dla LOK” otrzymali Anna Kucharska i Arkadiusz Olczak.

Na ręce kierownika Klubu goście przekazali listy gratulacyjne, życząc Klubowi i jego członkom dalszych owocnych lat pracy z dziećmi i młodzieżą. W części artystycznej solówką „Arii niewolników” z opery Giuseppe Verdiego „Nabucco” z 1842 r. popisała się w języku włoskim Małgorzata Stężewska, a w duecie zatańczyli kujawiaka Amelia Rybarczyk z Jakubem Olczakiem z Zespołu Tańca Ludowego „Kościelec”. A ze dnia następnego, tj. 26 maja, był

Historię i dokonania Klubu LOK „Kolska Starówka” w minionych latach przedstawił kierownik Klubu Ryszard Borysiewicz

Dyrektor Biura Wielkopolskiego Zarządu Wojewódzkiego LOK w Poznaniu płk Bogdan Mrowiec z odznaczonymi przez Ligę Obrony Kraju medalami „Za Zasługi dla LOK”

Gratulacje i życzenia z okazji 29-lecia Klubu złożyli (od lewej): burmistrz Koła dr Krzysztof Witkowski oraz wiceprzewodniczący Rady Miejskiej w Kole Adrian Król

Solistka Zespołu Ludowego „Kościelec” Małgorzata Szężewska wykonuje „Arię niewolników” z opery Giuseppe Verdiego „Nabucco” z 1842 r.

„Dzień Matki”, wszystkie panie uczestniczące w uroczystości jubileuszu Klubu LOK „Kolska Starówka” obdarowane zostały różami. Pożegnano się po wspólnym obiedzie. Rada Klubu serdecznie dziękuje Dyrekcji ZSR CKU w Kościelecu za udostępnienie świetlicy szkolnej, za pomoc w organizacji uroczystego spotkania, a paniom Agacie Olczak i Teresie Brzoskiej za wspaniałe ciasta.

Klub LOK „Kolska Starówka” dziękuje paniom Annie Kucharskiej i Annie Zawadzkiej za подарowany karton słodczy dla dzieci.

Tekst: RYSZARD BORYSIEWICZ

**Zdjęcia: Tomasz Nuskiewicz
i Ryszard Borysiewicz**

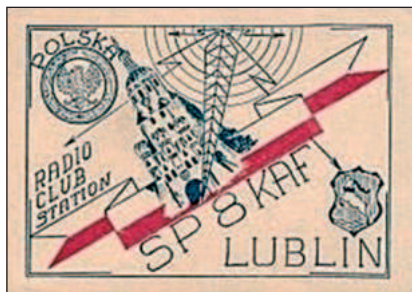
Kujawiaka tańczą Amelia Rybarczyk i Jakub Olczak z Zespołu „Kościelec”

Z okazji „Dnia Matki” wszystkie panie uczestniczące w uroczystości jubileuszu Klubu „Kolska Starówka” obdarowane zostały różami

50 LAT KLUBU ŁĄCZNOŚCI LOK SP8KAF

Historia powstania Klubu Łączności LOK – SP8KAF sięga pierwszej połowy lat 50. ub. wieku, kiedy to w 1952 r. został skierowany do Lublina, przez władze państwowe, inż. Edward Kawczyński, przedwojenny krótkofalowiec SP1DC, w celu zorganizowania zaplecza energetycznego okręgu wschodniego. Powstały wówczas Zakłady „Elektromontaż”, a inż. Kawczyński przez wiele lat był ich dyrektorem. Przed przyjazdem do Lublina przebywał na Śląsku jako pełnomocnik rządu ds. inwentaryzacji energetycznych na ziemiach odzyskanych. Mieszkał w Gliwicach, gdzie zorganizował Radioklub LPŻ, który otrzymał znak nasłuchowy SP9-504.

Po przyjeździe do Lublina Edward Kawczyński podjął rozmowy z miejscowym kierownictwem Ligi Przyjaciół Żołnierza, proponując utworzenie Radioklubu. Propozycja ta spotkała się z akceptacją i jesienią 1953 r. został utworzony Radioklub LPŻ z siedzibą przy ul. Zamojskiej 28 (dawna M. Buczka). Kierownictwo LPŻ natychmiast podjęło starania o wyposażenie klubu w sprzęt łączności. I tak z demobilu wojskowego Klub otrzymał odbiornik radiokomunikacyjny produkcji amerykańskiej BC348R. Wkrótce do pracy w lubelskim ZW LPŻ zostali skierowani kończący zasadniczą służbę wojskową klasowi radiotelegrafisci: Stanisław Rak i Michał Bartnik, którzy bardzo szybko, przy pomocy Edwarda Kawczyńskiego, opanowali zasady krótkofalarstwa. Kierownikiem Radioklubu został Michał Bartnik, natomiast Stanisław Rak kierował działem łączności w ZW LPŻ. W tym czasie nadszedł wykaz przydziału znaków nasłuchowych dla województwa lubelskiego, które zaczynały się od numeru SP8-500. Edward Kawczyński otrzymał znak SP8-506, Michał Bartnik SP8-520, Stanisław Rak SP8-521. Następnie wystąpiono do Ministerstwa Łączności o przydział zezwolenia klubowego i w kwietniu 1954 r. nadeszło zezwolenie o znaku SP8KAF. W tym okresie władze LPŻ rozpoczęły szeroką akcję informacyjną dotyczącą naboru członków do Klubu.

Czekając na zezwolenie klubowe inż. Kawczyński skonstruował nadajnik z lampą końcową RL12P35 oraz modulator. W tym samym dniu, w którym nadeszło zezwolenie, znak stacji klubowej ukazał się w eterze, ku wielkiemu zaskoczeniu organów monitorujących pracę radiostacji amatorskich, była to bowiem wówczas jedna z nielicznych radiostacji amatorskich pracujących z Polski. Cieszyła się olbrzymim powodzeniem w eterze. Jednocześnie Klub, zgodnie z założeniami organizacyjnymi, musiał podjąć szkolenie radiooperatorów dla potrzeb wojska i gospodarki narodowej. Otrzymał na ten cel pomieszczenie w centrum miasta przy ul. Kapucyńskiej. Pierwszy 162-godź. kurs łączności radiowej rozpoczął się 4 października 1954 r. i trwał do 11 stycznia 1955 r. Wzięło w nim udział 26 osób, w tym 4 kobiety. Kierownikiem kursu był Andrzej Zmysłowski, który przed wojną pływał na statkach jako radiooperator, m.in. na MS Batory. Po wojnie został skierowany do pracy w Dyrekcji Lubelskiej Poczty i Telegrafu w dziale technicznym, ale pamiętając o jego przeszłości radiooperatorskiej powierzono mu również prowadzenie kursów radiotelegrafistów dla potrzeb wojska i gospodarki narodowej. Należy pod-

kreślić, że wówczas zapotrzebowanie na tego typu specjalistów było olbrzymie, nie tylko w wojsku. Absolwentami tego pierwszego kursu byli m.in. później: SP8LR, SP8MF, SP8TK. Na początku 1955 r. Edward Kawczyński, Michał Bartnik i Stanisław Rak złożyli wnioski, poparte przez LPŻ, o przyznanie zezwoleń indywidualnych. We wrześniu 1955 r. nadeszła decyzja. Edward Kawczyński otrzymał znak wywoławczy SP8CK, Michał Bartnik – SP8CP, Stanisław Rak – SP8CR. Były to pierwsze zezwolenia indywidualne wydane po wojnie na terenie województwa lubelskiego. Jednocześnie Klub otrzymał nowe, większe pomieszczenia przy ul. Chopina 12, z salami wykładowymi, gdzie prowadzono kursy. Nastąpił bardzo duży napływ nowych członków. Stacja klubowa bardzo często czynna była całą dobę.

W pierwszych zawodach telegrafii szybkiej, tj. odbiór i nadawanie alfabetem Morse'a, zorganizowanych przez ZG LPŻ w Warszawie, wziął udział członek Klubu Eugeniusz Piekarczyk, zajmując drugie miejsce. Przez wiele lat był pracownikiem Radiowo-Telewizyjnego Centrum Nadawczego w Bożym Darze. Kolejne coroczne zawody telegrafii szybkiej odbywały się w Poznaniu, gdzie swoją siedzibę miał Centralny Ośrodek Wyszkożenia LPŻ, z zapleczem hotelowym, przy ul. Niezłomnych 1. Znajdowała się tam również radiostacja klubowa SP3KAU. Ponieważ Klub otrzymał od wojska transmiter na perforowane taśmy do nadawania alfabetem Morse'a z regulowaną prędkością, umożliwiło to stałe treningi odbioru szybkościowego Morse'a pod czujnym okiem kierownika Klubu Michała Bartnika SP8CP. Dzięki temu w kadrze LPŻ znaleźli się członkowie Klubu, którzy wielokrotnie wyjeżdżali na zawody międzynarodowe krajów demokracji ludowej. Znak stacji SP8KAF był słyszany regularnie na wszystkich zawodach krajowych i międzynarodowych, plasując się na czołowych miejscach, nie tylko w klasyfikacji krajowej.

W 1957 r. Klub ponownie musiał zmienić swoją siedzibę i przenieść się na ul. Lipową 5a. Nastąpiła wówczas bardzo duża dostawa radiowego sprzętu z demobilu, nie tylko wojskowego, który umożliwił budowę nowego nadajnika klubowego na lampach GU13. Klub otrzymał również zagłuszarkę dużej mocy, która po przeróbce służyła jako nadajnik klubowy. W tym czasie nadeszły nowe zezwolenia indywidualne dla członków Klubu: SP8HU, SP8LR, SP8MF, SP8MG, SP8RY, SP8RZ. Kierownikiem Działu Łączności ZW LPŻ został wówczas Kazimierz Rokicki SP8HU, oficer rezerwy WP. Kolejnymi kierownikami, już Wydziału Łączności LOK, byli: SP8ME, SP8BKL, SP8BFE, którzy również byli członkami Klubu SP8KAF. Klub w ramach swojej działalności statutowej, oprócz kursów krótkofalarskich i radiotelegrafistów, prowadził 250-godz. kurs radiomechaników, po których absolwenci znajdowali pracę w punktach serwisowych. Prowadzone były również kursy radiominimum i elektrominimum, organizowane przeważnie w szkołach, które cieszyły się dużą popularnością. Natomiast na zlecenie Dyrekcji Okręgu Poczty i Telekomunikacji w Lublinie prowadzone były kursy obsługi central telefonicznych. Ale członkowie Klubu nie tylko interesowali się falami krótkimi, np. Zbigniew Skórzyński, późniejszy pracownik naukowy UMCS, skonstruował odbiornik TV. Antena umieszczona na budynku Domu Żołnierza umożliwiała odbiór pierwszego kanału telewizji polskiej. Było to duże wydarzenie, o czym pisała prasa lubelska.

Młodzi członkowie Klubu, a zarazem uczniowie Zespołu Szkół Elektrycznych, będąc również członkami 16. Harcerskiej Drużyny Łączności im. Zawiszy Czarnego zwrócili się do kierownika Klubu Michała SP8CP z propozycją pomocy w zorganizowaniu Harcerskiego Klubu Łączności. Spotkało się to z aprobatą Zarządu Klubu, którego prezesem był wówczas Kazimierz Wojniak SP8MG. Po rozmowach z lubelską KCh ZHP nadano bieg sprawie i niebawem został utworzony Klub Łączności ZHP z siedzibą w Internacie Szkół Zawodowych przy ul. Róży Luksemburg. W 1958 r. Klub otrzymał zezwolenie SP8KHF, którego operatorami odpowiedzialnymi byli oczywiście

członkowie Klubu SP8KAF. Była to pierwsza harcerska radiostacja klubowa na lubelszczyźnie. Dla wyjaśnienia, wówczas kluby harcerskie otrzymywały zezwolenia z sufiksem 3-literowym zaczynającym się na litery KH. Dopiero na początku lat 60. klubowe stacje harcerskie zaczęły otrzymywać zezwolenia z sufiksem 3-literowym zaczynającym się na literę Z. Pierwszymi harcerzami, którzy otrzymali zezwolenia po ukończeniu 18 lat, byli: SP8AKE (późniejszy SP5BWO) i SP8BFF. Klub SP8KAF prowadził również stałe szkolenia dla obsad operatorskich stacji klubowych LPŻ w powiatach. W 1958 r. pierwsze zezwolenia w powiatach otrzymały Radiokluby LPŻ w Biłgoraju – SP8KDF, Krasnymstawie – SP8KDW oraz przy KW MO w Lublinie – SP8KCP. Następne zezwolenia ukazały się na początku lat 60. I tak w 1961 r. zezwolenie otrzymał Radioklub w Kraśniku Fabrycznym przy FLT – SP8KBM, w 1963 r. w Zamościu – SP8KEA i w Janowie Lubelskim – SP8KGF. Pod koniec lat 60. ZW LPŻ posiadał 17 zezwoleń klubowych na terenie województwa, których operatorzy przeszkoleni zostali w Radioklubie SP8KAF. Należy również przypomnieć, że zmiana nazwy LPŻ na LOK nastąpiła 12 listopada 1962 r. Radiokluby zmieniły wówczas nazwę na Kluby Łączności LOK. Wielu członków Klubu zatrudnionych było jako cywilni radiooperatorzy wojskowych węzłów łączności MON, np. SP8LR, SP8MF, SP8TK, SP8AMI, SP8BJT, SP8BSH, oraz jako radiooperatorzy węzłów łączności radiowej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Lublinie, np. SP8BAJ, SP8BJO, SP8EVS, SP8GWT. Byli też radiooperatorami w LOT, PLO, PŻM. Podejmowali pracę w RTCN w Bożym Darze. Wielu kolegów zatrudnionych było w serwisach RTV. Tak więc Klub był również kuznią kadr zawodowych w ówczesnej gospodarce krajowej.

W połowie lat 60. Klub ponownie zmienił siedzibę, przenosząc się do pomieszczeń przy ul. Krakowskie Przedmieście 47, gdzie była również siedziba ZW LOK, ZP LOK i ZM LOK w Lublinie. Tam, mając diametralnie lepsze warunki lokalowe, rozpoczął, obok działalności strictly krótkofalarskiej, aktywną pracę szkoleniową dla potrzeb wojska i dla szerokiego ogółu społeczeństwa. Oprócz prowadzonych stałych 210 godz. kursów krótkofalarskich łączności radiowej, których młodzi absolwenci w większości byli przejmowani przez Wojskową Komendę Uzupelnienia i kierowani do odbycia zasadniczej służby wojskowej w formacjach łączności, na zlecenie WKU Klub rozpoczął szkolenia rezerwistów w celu potwierdzenia posiadanych przez nich wojskowych klas radiotelegrafisty. Po zaliczeniu posiadanej klasy byli oni zwalniani z odbycia 3-miesięcznej służby wojskowej, w trakcie której potwierdzali posiadaną klasę. Prowadzone też były odpłatne 420-godz. kursy radiowo-telewizyjne, jak i 320-godz. kursy radiomechaników, których wykładowcami byli m.in. inżynierowie z Zakładu Usług Radiowych i Telewizyjnych. Bardzo często absolwenci po skończeniu tych kursów zatrudniani byli w serwisach RTV lub otwierali prywatne usługowe warsztaty RTV, często w odległych miejscowościach, gdzie brakowało takich punktów serwisowych.

Ponadto Klub prowadził 48-godz. kursy obsługi i konserwacji urządzeń łączności, co wiązało się z coraz szerszym wykorzystywaniem radiotelefonów przez instytucje państwowe, na które wówczas Państwowa Inspekcja Radiowa dawała pozwolenia pod warunkiem przeszkolenia odpowiedzialnych pracowników danych instytucji w zakresie dozoru technicznego eksploatowanych radiotelefonów. Działalność Klubu opierała się nie tylko na prowadzeniu działalności szkoleniowej na rzecz społeczeństwa. Podstawową działalnością była bieżąca działalność krótkofalarska. Wykładnikiem tego może być fakt, że według danych statystycznych ZOW PZK w Lublinie na koniec 1967 r. na terenie lubelszczyzny wydanych było 164 pozwoleń indywidualnych, z czego 47 pozwoleń należało do członków klubu SP8KAF. Natomiast z 22 klubów zarejestrowanych w Polskim Związku Krótkofalarskim 16 należało do LOK, 5 do PZK i 1 do ZHP.

Dla przypomnienia, do 1989 r. podstawą ubiegania się i posiadania pozwolenia indywidualnego było członkostwo w PZK. Natomiast Klub ubiegający się o pozwolenie musiał być zarejestrowany w PZK.

W nowej rozwijającej się konkurencji sportowej, tj. w Łowach na lisa (Amatorskiej Radiolokacji Sportowej), członkowie Klubu byli w czołówce krajowej. Często uczestniczyli w zawodach międzynarodowych. Klasą dla siebie był wówczas Kazimierz Korzan SP8AVB, który zdobył Mistrzostwo Polski. Również kol. SP8AVB był pierwszym krótkofalowcem na Lubelszczyźnie pracującym emisją SSB, na skonstruowanym przez siebie sprzęcie. Nie można zapomnieć o telegrafii szybkiej, gdzie o prymat nie tylko na Lubelszczyźnie, ale w całym kraju konkurowali koledzy: SP8BAJ, SP8DXO, SP8IOD, SP8JRQ, zaliczając się do ścisłej kadry i reprezentując Polskę w zawodach międzynarodowych. Natomiast w całorocznych zawodach SP-K województwo lubelskie przez trzy lata z rzędu w klasyfikacji całorocznej zajmowało pierwsze miejsce, czego niemałą zasługą była klubowa obsada operatorska SP8KAF, która klasyfikowała się każdego miesiąca na czołowym miejscu. Natomiast członkowie Klubu zasilali co miesiąc obsady operatorskie klubów w miastach powiatowych.

Dużym wydarzeniem była krajowa narada aktywu łącznościowego LOK, która odbyła się w dniach 7-8 grudnia 1969 r. w Garnizonowym Klubie Oficerskim (Dom Żołnierza) w Lublinie. Na tej naradzie podsumowano dotychczasową działalność klubów i sekcji łączności LOK w minionym 25-leciu Ligi na terenie kraju. W naradzie uczestniczyli m.in. minister łączności Edward Kowalczyk oraz prezes ZG LOK gen. Zbigniew Szydłowski. Wręczony został puchar przechodni, zdobyty na stałe przez krótkofalowców lubelskich, w czym niemałą zasługę mieli członkowie klubu SP8KAF. Dokonano również dekoracji medalami zasłużonych działaczy łączności LOK z całej Polski, w tym 4 z klubu SP8KAF. W kularach GKO urządzono interesującą wystawę urządzeń krótkofalarskich oraz zaprezentowano pracę stacji okolicznościowej 3Z8KAF.

Przełom lat 60. i 70. zaznaczył się dużą dostawą sprzętu radiowego z demobilu wojskowego, co zaowocowało wzrostem aktywności członków klubów LOK w eterze w całym województwie. Jednocześnie Klub dużą wagę przywiązywał do stałej gotowości operatorskiej i sprzętowej na wypadek niesienia pomocy w przypadkach tzw. klęsk żywiołowych, które każdej wiosny nawiedzały obszary położone wzdłuż biegu rzek Bugu oraz Wisły. Zabezpieczał co roku całodobową łączność radiową w punktach newralgicznych obszarów objętych powodziami. Przekazywane były aktualne meldunki do zainstalowanych radiostacji w Urzędzie Wojewódzkim i Urzędach Powiatowych o zagrożeniach i potrzebie interwencji. Jednocześnie współpracowano z wojewódzkimi i powiatowymi Zarządami Dróg Publicznych, gdzie również zainstalowane były radiostacje, umożliwiające meldunki o aktualnym stanie dróg dojazdowych. Miało to bardzo duże znaczenie, czego efektem były przesyłane osobiste podziękowania od wojewody, jak i od osób fizycznych, którym dzięki natychmiastowym interwencjom radiowym, ratowano gospodarstwa rolne przed zniszczeniem.

Niestety, nieoczekiwanie 5 maja 1975 r. zmarł, w wieku 45 lat, kierownik Klubu Michał SP8CP. Następstwem tego był chaos organizacyjny w bieżącej działalności Klubu i dość długo dochodzą do jego stabilnej działalności. W lipcu 1990 r. Biuro ZW LOK, w tym i Klub SP8KAF, zostały przeniesione do nowo wybudowanej siedziby LOK przy ul. Nałęczowskiej 25. Tam Klub otrzymał dużo skromniejsze pomieszczenia, ale to nie przeszkadza, że znak SP8KAF był i nadal jest jednym z najaktywniejszych klubów województwa lubelskiego w eterze.

Opracował: JERZY SP8TK

MISTRZOSTWA POLSKI MODELI REDUKCYJNYCH STATKÓW I OKRĘTÓW KLAS C NAVIGA

Zgodnie z planem imprez modelarskich LOK na rok 2024 w dniach 13 i 14 kwietnia br. zostały przeprowadzone Mistrzostwa Polski Modeli Redukcyjnych Statków i Okrętów klas C NAVIGA z udziałem zawodników zagranicznych. Mistrzostwa tradycyjnie gościła Spółdzielnia Mieszkaniowa „Zacisze” w Oleśnicy. To w jej salach widowiskowych zgromadzono 83 modele konkursowe wykonane ręcznie modelarzy z Polski (60 modeli), Czech (21 modeli) i Ukrainy (2 modele). Modele redukcyjne to wierne kopie istniejących statków i okrętów, dioramy przedstawiające sytuacje na morzu, jak bitwy morskie, konwoje, odkrycia nowych lądów, holowania, sceny w porcie itp. Reprezentowane były wszystkie rodzaje modeli potocznie określanych jako „redukcyjne klas C NAVIGA”.

Modele kategorii C oceniane są za jakość, dokładność i trudność wykonania oraz zgodność z oryginałem w skali 0–100 pkt. Wykonawca otrzymuje złoty medal, jeśli ocena końcowa mieści się w zakresie 100–95 pkt., srebrny – 90,0–94,67 pkt. i brązowy – 89,67–85,0 pkt. Ocena końcowa jest średnią z trzech ocen sędziów o uprawnieniach międzynarodowych. W tegorocznych mistrzostwach przyznano łącznie 81 medali, w tym 35 medali złotych, 27 medali srebrnych i 19 medali brązowych.

Zgodnie z regulaminem imprezy pucharem nagradzany jest również wykonawca najlepszego modelu statku polskiej konstrukcji lub pływającego pod polską banderą. W roku bieżącym ten puchar – fundowany przez Burmistrza Oleśnicy – wręczono Ryszardowi Górskiemu z miejscowości Dęba za model portowego statku pożarniczego „Strażak-3” – klasa C-2, skala modelu 1:25, ocena 95,33 pkt. i złoty medal.

Wręczono również 5 pucharów jako nagrody specjalne regulaminowe. „Grand Prix Mistrzostw” – Puchar Prezesa LOK za najwyżej oceniony model otrzymał Dariusz Fabian z Nowego Tomysła za model pancernika amerykańskiego z II wojny światowej USS „Missouri”. Gospodarz Mistrzostw – prezes Zarządu SM „Zacisze” w Oleśnicy – tradycyjnie wręczył wykonawcy najlepszego modelu wykonanego z wycinanki kartonowej. Puchar otrzymał Aleksandr Dron z Ukrainy za model krążownika „Askold”. Dyrektor Biura Zarządu Dolnośląsko-Opolskiej Organizacji Regionalnej LOK ufundował puchar za najlepszy model wykonany z zestawu

Puchar Starosty Powiatu Oleśnickiego za najlepszy model żaglowca otrzymał Vladimir Mareš z Klubu Modelarstwa Okrętowego z Vysokiego Myta (Czechy) za model francuskiego żaglowca „La Grose deVentre” – klasa C-3, skala 1:48, ocena 97,67 pkt., złoty medal

plastikowego. Puchar ten zdobył Sławomir Słoka z modelarni Akademii Policji w Szczytnie Sławomir Słoka. Zgodnie z regulaminem imprezy pucharem nagradzany jest również wykonawca najlepszego modelu statku pod polską banderą. W roku bieżącym ten puchar wręczono Ryszardowi Górskiemu z miejscowości Dębe za model statku pożarniczego „Strażak-3”. Puchar Starosty Powiatu Oleśnickiego za najlepszy model żaglowca otrzymał Vladimir Mareš KLM Vysoké Myto (Czechy).

Ponadto wręczono 5 pucharów za najwyżej ocenione modele w klasach.

Zawody przebiegały w koleżeńskej atmosferze, dla uczestników zorganizowana była wycieczka do muzeum lotniczych foteli katapultowych w Oleśnicy. Temat może nieco odległy od spraw morskich, ale wzbudził duże zainteresowanie modelarzy i osób im towarzyszących.

Pucharem Prezesa LOK za najwyżej oceniony model Mistrzostw Polski uhonorowano Dariusza Fabiana – członka Nowotomyskiej Grupy Modelarskiej – wykonawcę modelu pancernika amerykańskiego z II w. św. USS „Missouri” w skali 1:200. Ocena za wykonanie modelu 98,67 pkt., klasa C-2, złoty medal.

Gospodarz Mistrzostw – Prezes Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej „Zacisze” w Oleśnicy tradycyjnie jest fundatorem pucharu za najlepiej wykonany model kartonowy (klasa C-6). W tegorocznych mistrzostwach po raz kolejny puchar zdobył Oleksandr Dron z Ukrainy za model krążownika „Askold” w skali 1:200 oceniony przez sędziów na 98 pkt., złoty medal.

Dziękujemy wszystkim, których praca przyczyniła się do sprawnego przygotowania i przeprowadzenia mistrzostw, sędziom za sprawiedliwe i profesjonalne ocenienie modeli, a modelarzom i ich bliskim za udział w mistrzostwach. Na zakończenie organizatorzy zaprosili do Oleśnicy na kolejne mistrzostwa Polski w roku przyszłym.

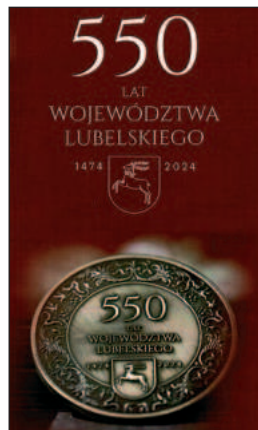
Tekst i zdjęcia: MIECZYŚLAW KRUCZKIEWICZ

Dyrektor Biura Zarządu Dolnośląsko-Opolskiej Organizacji Regionalnej LOK ufundował puchar za najlepszy model wykonany z zestawu w klasie C-8. Puchar ten zdobył Sławomir Słoka z modelarni Akademii Policji w Szczepnie za model okrętu desantowego USS „America” – skala 1:700, ocena 96,0 pkt. i złoty medal.

550 LAT WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

26 stycznia 2024 r. radni Sejmiku Województwa Lubelskiego przyjęli uchwałę w sprawie ustanowienia roku 2024 „Rokiem Jubileuszu 550-lecia Województwa Lubelskiego”. W treści uchwały czytamy: „W ponadtysiącletnich dziejach państwa polskiego ponad połowę, bo 550 lat, stanowi wielka i piękna historia województwa lubelskiego”.

Życie każdej społeczności kształtują chwile, które utwierdzają jej tożsamość, przypominają bogatą historię oraz wyznaczają kierunek działalności na przyszłość. Takim doniosłym dla naszego regionu wydarzeniem jest przypadająca w bieżącym roku 550. rocznica powstania województwa lubelskiego. Utworzył je w 1474 r. król Kazimierz Jagiellończyk.

Lubelskie zaczęło zaznaczać swą odrębność już w końcu XII w., gdy zostały powołane do życia samodzielne jednostki administracji państwowej (kasztelania) i kościelnej (archidiakonat). W połowie XIV w. pojawił się w Lublinie starosta, który przejął funkcję kasztelana. Znaczenie Ziemi Lubelskiej wyraźnie wzrosło po zawarciu unii polsko-litewskiej w Krewie w 1385 r. Wówczas region stał się ważnym centrum wymiany handlowej w Europie Środkowo-Wschodniej. Kronikarz Jan Długosz pisał, że utworzenie województwa lubelskiego stało się „z przyczyny wzrostu i znacznego powiększenia się tej prowincji”.

Podpisanie w 1569 r. Unii Lubelskiej jednoczącej w jednym państwowym organizmie Królestwo Polskie i Wielkie Księstwo Litewskie pozwoliło na zachowanie wielokulturowości, korzystanie z różnorodności tradycji i religii mieszkańców tego obszaru. Wejście w życie postanowień dokumentu, któremu przyświecało hasło „Wolni z wolnymi, równi z równymi”, jest jednym z najważniejszych wydarzeń nie tylko dla naszego regionu czy Polski, ale również i całej Europy.

Spośród innych ważnych wydarzeń z historii Lubelszczyzny mających znaczenie dla życia społecznego i politycznego należałoby wymienić jeszcze m.in.: Zjazd lubelski w 1386 r., który wytyczył drogę do zawarcia w Lublinie między Polską i Litwą unii realnej i powstania Rzeczypospolitej Obojga Narodów, ustanowienie Trybunału Koronnego w 1578 r., założenie Akademii Zamojskiej w 1594 r., trzeciej Uczelni Wyższej na Ziemiach Polskich, zwycięską bitwę pod Stoczkiem Łukowskim w 1831 r. w czasie powstania listopadowego, bitwę pod Panasówką w 1863 r. w czasie powstania styczniowego, powstanie w Lublinie Tymczasowego Rządu Ludowego Republiki Polskiej w 1918 r., bitwę z bolszewikami pod Komarowem w 1920 r. czy Lubelski Lipiec w 1980 r., który był pierwszą falą strajków wyprzedzających wydarzenia na Wybrzeżu, gdzie doszło do podpisania porozumień sierpniowych i powstania Solidarności.

Z okazji tego jubileuszu wojewódzkie władze samorządowe wraz z Wojewódzką Biblioteką Publiczną im. Hieronima Łopacińskiego w Lublinie 12 marca zorganizowały uroczyste

Medalem „550-lecia Województwa Lubelskiego” zostali wyróżnieni: prezes byłej Lubelskiej Organizacji Wojewódzkiej LOK Stanisław Dąbrowski i były prezes Zarządu Rejonowego LOK w Lublinie płk Tadeusz Hawrylinka

spotkanie z udziałem lubelskich posłów, radnych Sejmiku Wojewódzkiego z działaczami społecznymi szczególnie zasłużonymi dla rozwoju województwa we wszystkich dziedzinach życia społeczno-gospodarczego. Z okolicznościowym przemówieniem wystąpił Marszałek Województwa Lubelskiego Jarosław Stawiarski, historyczny wykład wygłosił prof. dr hab. Marcin Szewczak z KUL.

Wśród osób wyróżnionych Medalem „550-lecia Województwa Lubelskiego” znaleźli się długoletni działacze i prezesi byłej Lubelskiej Organizacji Wojewódzkiej LOK im. gen. Tadeusza Kościuszki, kronikarz ZG LOK, współpracownik redakcji „Czata”, autor naszego jubileuszowego wydawnictwa „80 lat Ligi Obrony Kraju” Stanisław Dąbrowski i b. prezes ZR LOK w Lublinie, a obecnie prezes ZW ŻZWP płk Tadeusz Hawrylinka. Zaszczytu dekoracji dostąpił również b. komendant WSOSP w Dęblinie gen. bryg. pilot SZRP Ryszard Hać.

W treści dyplomu jubileuszowego medalu czytamy m.in.: „W dowód wdzięczności i uznania za zaangażowanie i wkład na rzecz rozwoju regionu oraz zachowania jego tożsamości historycznej i kulturowej”.

REDAKCJA

MISTRZOSTWA LIGI OBRONY KRAJU W DWUBOJU OBRONNYM

W dniach 26–28 kwietnia br. na strzelnicy Ligi Obrony Kraju w Olsztynie oraz na terenie Lasu Miejskiego odbyły się Mistrzostwa Ligi Obrony Kraju w Dwuboju Obronnym. W zawodach uczestniczyły reprezentacje Zarządów Regionalnych i Wojewódzkich LOK:

- Dolnośląsko-Opolskiej Organizacji Regionalnej LOK we Wrocławiu;
- Małopolsko-Świętokrzyskiej Organizacji Regionalnej LOK w Krakowie;
- Północno-Wschodniej Organizacji Regionalnej LOK w Olsztynie;
- Zachodniopomorsko-Lubuskiej Organizacji Regionalnej LOK w Szczecinie;
- Śląsko-Łódzkiej Organizacji Regionalnej LOK w Katowicach;
- Regionalnej Organizacji Pomorza Gdańskiego i Kujaw LOK w Gdańsku;
- Podkarpackiej Organizacji Wojewódzkiej LOK w Rzeszowie;
- Wielkopolskiej Organizacji Wojewódzkiej LOK w Poznaniu.

Uroczystego otwarcia Mistrzostw Ligi Obrony Kraju w Dwuboju Obronnym dokonał Prezes LOK Jerzy Salamucha, który życzył wszystkim wspaniałych wrażeń w trakcie zawodów, udanych strzałów, rzutu granatem oraz biegu przełajowego.

Po zakończeniu zawodów uczestnicy dwuboju otrzymali wspaniałe puchary, medale oraz dyplomy.

Mistrzami w Dwuboju Obronnym została reprezentacja Podkarpackiej Organizacji Wojewódzkiej LOK w Rzeszowie pod przewodnictwem Pani inspektor Barbary Gajewskiej.

Od redakcji: Wyniki zawodów znajdują się na stronie internetowej LOK: lok.org.pl

ANDRZEJ ZUBA

Zwycięska drużyna Podkarpackiej Organizacji Wojewódzkiej LOK

Pamiętkowe zdjęcie uczestników zawodów po ich zakończeniu

KONKURS „POLSKA MARYNARKA WOJENNA A HISTORIA WYBRZEŻA POLSKIEGO” W JAWORZNIE

Liga Obrony Kraju organizuje od 2006 r. w szkołach w całej Polsce konkurs pod tytułem „Polska Marynarka Wojenna a historia Wybrzeża Polskiego”. Jeszcze przed pandemią składał się on z pięciu konkurencji: umiejętności wiązania węzłów żeglarskich, rzutu rzutką ratowniczą, zawodów strzeleckich, pływania i testu o wiedzy morskiej.

Strzelnica Miejska w Jaworznie jest zamknięta od 1 stycznia 2020 r. i z tego powodu konkurs ten jest przeprowadzany w szkołach w okrojonej postaci. W tym roku odbył się w dniach 18 marca i 11 kwietnia.

Dla młodzieży szkolnej ZM LOK Jaworzno i kapituła konkursów i quizów „Eureka LOK i Polska – ja to wiem” im. Anny Sokół przygotowali konkurs marynistyczny składający się z testu, wykładu – lekcji instruktażowej z rodzaju broni używanej obecnie przez naszych żołnierzy, jej budowy i zasad bezpiecznego obchodzenia się z bronią oraz konkursu z rzucania rzutką ratowniczą lub wiązania węzłów żeglarskich na czas. Młodzież z klas siódmych i ósmych szkół: SP nr 8, SP nr 12, SP nr 15 oraz licealiści z II LO i III LO z Jaworzna byli bardzo zadowoleni z możliwości zapoznania się z najnowszą bronią sportowo-wojskową i że mogli sprawdzić się chociaż w dwóch konkurencjach. Poniżej wyniki.

Szkoła Podstawowa nr 8: 1. Marcel Mlostek, 2. Michał Mleczek, 3. Bartosz Pieczkowski.

Szkoła Podstawowa nr 12: 1. Natalia Bielicka, 2. Amelia Otowicz, 3. Sara Blin.

Szkoła Podstawowa nr 15: 1. Olga Sysak, 2. Kamil Jaromin, 3. Alan Gaga.

Młodzież podczas pisania testu konkursowego

II Liceum Ogólnokształcące:
1. Judyta Puzyniak, 2. Mateusz Konieczny, 3. Aleksander Łopata.

III Liceum Ogólnokształcące:
1. Jakub Wielgus, 2. Bartosz Wnęczak, 3. Stanisław Byrczek.

Młodzież otrzymała dyplomy i drobne nagrody ufundowane przez ZM LOK Jaworzno.

Dziękuję szkołom za możliwość zorganizowania konkursu.

Nauczycielom: Marcinowi Mlostkowi z SP nr 8, Justynie Juras z SP nr 12, Sylwii Walasik z SP nr 15, Robertowi Szafrąnskiemu z II LO i III LO dziękuję za pomoc w przeprowadzeniu konkursu, a Grzegorzowi Saktakowi z ZW LOK Katowice, Jarosławowi Paulowi i Zofii Adamiak z ZM LOK Jaworzno oraz Szczepanowi Wróblewskiemu z Czarnoprochowego Klubu Strzeleckiego Stare Strzelby za pomoc w przygotowaniu, przeprowadzeniu i organizowaniu konkursu.

Konkurs „Wiedzy Morskiej” odbył się po raz pierwszy w 1964 r., a więc prawdopodobnie 80 proc. mieszkańców Jaworzna z tym konkursem w szkole podstawowej, zawodowej czy średniej kiedyś spotkała się. Tematy morskie związane z ekologią i ochroną naszej wody, powietrza czy gleby są bardzo ważne i już od najmłodszych lat musimy uczyć dzieci i młodzież, jak duże znaczenie ma to dla nas, dla nich i przyszłych pokoleń.

KRYSTYNA SOKÓŁ
Prezes ZM LOK Jaworzno
Członek ZW LOK Katowice

Pokaz broni dla uczniów ze Szkoły Podstawowej nr 8

Pokaz broni dla uczniów z II Liceum Ogólnokształcącego

XXXII MISTRZOSTWA KROTOSZYNA I POWIATU KROTOSZYŃSKIEGO W STRZELANIU Z BRONI PNEUMATYCZNEJ

4 lutego 2024 r. na strzelnicy Zarządu Powiatowego LOK w Krotoszynie odbyły się XXXII Mistrzostwa Krotoszyna i Powiatu Krotoszyńskiego w strzelaniu z broni pneumatycznej. Ich organizatorem był Zarząd Powiatowy LOK przy finansowym wsparciu Urzędu Miasta i Gminy oraz Starostwa Powiatowego w Krotoszynie. Nagrody dla najmłodszych strzelców ufundowała Bogumiła Porowska, właścicielka sklepu „Colt”.

Zawody przeprowadzono tylko w klasyfikacji indywidualnej w czterech grupach wiekowych (młodziak, junior młodszy, junior i senior) oraz w dwóch konkurencjach – strzelanie z karabinu i pistoletu pneumatycznego. Ogółem w zawodach strzeleckich uczestniczyło 41 strzelców z SP nr 1, ZSP nr 3, LO, ZSTiO oraz ŚK LOK.

Po powitaniu i przedstawieniu regulaminu zawodów rozpoczęły się strzelania, a po ich zakończeniu przeprowadzono tradycyjne turnieje jednego strzału i rzutów lotkami z udziałem 29 zawodników.

Wyniki poszczególnych konkurencji poniżej.

Młodziak: 1. Tymoteusz Biela; 2. Liliana Praczyk; 3. Piotr Nowak – wszyscy z SP nr 1.

Junior młodszy: 1. Maciej Stefaniak; 2. Gracjan Wika – obaj z SP nr 1, opiekun Wiesław Wciórka.

Junior, kpn-10: 1. Szymon Kaźmierczak, I LO; 2. Dominik Konowalczyk, ZSTiO; 3. Miłosz Marszałek, ZSTiO.

Junior, ppn-10: 1. Martyna Wasielak, ZSP nr 3; 2. Dominik Konowalczyk, ZSTiO; 3. Miłosz Marszałek, ZSTiO.

Zwycięzcy w kategorii młodzik: Piotr Nowak (III m.), Tymoteusz Biela (I m.), Liliana Praczyk (II m.)

W klasyfikacji łącznej (kpn+ppn):
1. Martyna Wasielak; 2. Dominik Konowalczyk; 3. Miłosz Marszałek.

Seniorzy, kpn-10: 1. Robert Wasielak, ŚK;
2. Mariusz Minta, ŚK; 3. Iwona Karzewicz, ŚK LOK.

Seniorzy, ppn-10: 1. Robert Wasielak, ŚK;
2. Mariusz Minta, ŚK; 3. Iwona Karzewicz, ŚK LOK.

W klasyfikacji łącznej seniorów zwyciężyli: 1. Robert Wasielak; 2. Mariusz Minta; 3. Iwona Karzewicz.

W turnieju jednego strzału (13 strzelców) zwyciężyła Martyna Wasielak z ZSP nr 3 przed Lilianą Praczyk z SP nr 1.

Zwycięzcy w kategorii junior ppn-10: Miłosz Marszałek (III m.), Martyna Wasielak (I m.), Dominik Konowalczyk (II m.)

Zwycięzcy w kategorii senior kpn+ppn: Mariusz Minta (II m.), Robert Wasielak (I m.), Iwona Karzewicz (III m.)

W turnieju rzutów lotkami uczestniczyło 19 zawodników, a zwyciężył Szymon Kaźmierczak z LO przed Robertem Wasielakiem z ŚK. Na zakończenie zawodów najlepsi zawodnicy we wszystkich konkurencjach wiekowych otrzymali pamiątkowe dyplomy, medale i nagrody rzeczowe. Uczniowie ze szkół podstawowych otrzymali dodatkowo nagrody ufundowane przez Bogumiłę Porowską, właścicielkę sklepu „Colt”.

ANTONI AZGIER

Najlepsi zawodnicy turniejów: (od lewej) Liliana Praczyk, Martyna Wasielak, Robert Wasielak i Szymon Kaźmierczak

ZAWODY STRZELECKIE Z OKAZJI 105. ROCZNICY POWSTANIA WIELKOPOLSKIEGO

28 stycznia 2024 r. na strzelnicy Zarządu Powiatowego Ligi Obrony Kraju w Krotoszynie odbyły się otwarte zawody strzeleckie z okazji 105. rocznicy wybuchu Powstania Wielkopolskiego. Ich organizatorem był Zarząd Powiatowy LOK przy finansowym wsparciu Urzędu Miejskiego oraz Starostwa Powiatowego w ramach dotacji dla organizacji pozarządowych.

W zawodach wzięło udział 40 zawodniczek i zawodników z SP nr 1, SP nr 3, ZSTiO, ZSP nr 3, I LO i Środowiskowego Koła LOK w Krotoszynie. Rywalizację przeprowadzono w czterech grupach wiekowych: młodzik, junior młodszy, junior i senior. Uczniowie ze szkół podstawowych strzelali tylko z karabinu, a juniorzy ze szkół ponadpodstawowych oraz seniorzy z karabinu i pistoletu. Po powitaniu uczestników i przedstawieniu regulaminu zawodów odbyły się zapisy na listy startowe i strzelania. W trakcie trwania konkurencji podstawowych odbyły się turnieje jednego strzału i rzutów lotkami z udziałem 35 zawodników.

Wyniki zawodów w poszczególnych kategoriach poniżej.

Młodzik: 1. Klaudia Staniewska; 2. Gabriela Stachowiak; 3. Tymoteusz Biela – wszyscy z SP nr 1, opiekun Wiesław Wciórka.

Junior młodszy: 1. Aleksandra Kowalska; 2. Maciej Stefaniak; 3. Gracjan Wika – wszyscy z SP nr 1, opiekun Wiesław Wciórka.

Najlepsi strzelcy w kategorii junior młodszy w towarzystwie opiekuna Wiesława Wciórka: Aleksandra Kowalska (I m.), Maciej Stefaniak (II m.), Gracjan Wika (III m.) – wszyscy z SP nr 1

Zwycięzcy w kategorii junior, kpn-10: Miłosz Marszałek z ZSTiO (II m.), Martyna Wasielak z ZSP nr 3 (I m.), Szymon Kaźmierczak z I LO (III m.)

Junior, kpn-10: 1. Martyna Wasielak, ZSP nr 3; 2. Miłosz Marszałek, ZSTiO; 3. Szymon Kaźmierczak, LO.

Junior ppn-10: 1. Martyna Wasielak, ZSP nr 3; 2. Miłosz Marszałek, ZSTiO; 3. Patrycja Teodorczyk, ŚK LOK.

Seniorzy, kpn-10 : 1. Robert Wasielak; 2. Iwona Karżewicz; 3. Mariusz Minta – wszyscy z ŚK LOK.

Seniorzy, ppn-10: 1. Robert Wasielak; 2. Mariusz Minta; 3. Mariusz Czubak – wszyscy z ŚK LOK.

W turnieju jednego strzału zwyciężył Miłosz Marszałek z ZSTiO przed Kacprem Wasielakiem z SK LOK, a w turnieju rzutów lotkami najlepszy okazał się Rafał Marszałek z ŚK, przed Jankiem Sobkowiakiem z SP nr 3. Na zakończenie zawodów najlepsi strzelcy otrzymali pamiątkowe dyplomy i nagrody rzeczowe, a zwycięzcy w każdej kategorii wiekowej puchary.

Sekretariat zawodów prowadzili Robert Wasielak i Iwona Karżewicz

ANTONI AZGIER

W KOLSKIEJ LOK UCZCZONO MAJOWE ŚWIĘTA

Już od wielu lat, każdego roku Urząd Miejski, Powiatowy Klub Młodzieżowy LOK „Kolska Starówka” oraz Muzeum Techniki Ceramicznych w Kole dla uczczenia świąt: 1 maja – Święto pracy, 2 maja – Dzień Flagi RP, 3 maja – Święto Konstytucji zapraszają dzieci i młodzież na dwubój sportowo-obronny o „Puchar Burmistrza Miasta Koła”. W 2024 r. uczczono również XX-lecie wstąpienia Polski do Unii Europejskiej.

Strzeła 12-letnia Julia Szymczak z Daniszewa – zwyciężyła w dwuboju sportowo-obronnym o Puchar Burmistrza Miasta Koła w kategorii dziewcząt

Do strzelania szykuje się 11-letnia Natalia Piguła z Kościelca w asyście swojej mamy Marleny Piguły oraz prowadzących strzelanie Arkadiusza Olczaka i Jarosława Grochocińskiego

Strzeła 10-letni Natan Wojewoda z Koła – zwycięzca dwuboju sportowo-obronnego o Puchar Burmistrza Miasta Koła w kategorii chłopców. Asystuje mu prowadzący zawody Arkadiusz Olczak

Sandra Oblizajek z Koła przyznała, że w zawodach z karabinka strzeła po raz pierwszy w życiu

1 maja 2024 r. w godz. 11.00–13.00 w Ośrodku Ligi Obrony Kraju w Kole przy ul. Pułaskiego grupa dzieci rywalizowała w konkurencji strzeleckiej z broni pneumatycznej do tarczy, a także w rzutach granatem F-1 do celu. Każdy z zawodników, pod czujnym okiem prowadzących strzelanie Jarosława Grochocińskiego i Arkadiusza Olczaka, oddał po 10 strzałów do tarczy z odległości 10 m. Rozegrano również konkurencję rzutu granatem F-1 do celu, którym była stara opona. Po podsumowaniu obu konkurencji w kategorii dziewcząt zwyciężyła 12-letnia Julia Szymczak z Daniszewa z 32 pkt. przed 12-letnią Natalią Pigułą z Kościelca z 31 pkt. W kategorii chłopców zwyciężył 10-letni Natan Wojewoda z Koła z 67 pkt. przed 10-letnim Dominikiem Oblizajkiem z Koła z 65 pkt. i przed 12-letnim Erykiem Habrukovichem z Kościelca z 51 pkt. Czwarte miejsce z 38 pkt. wywalczył 11-letni Kirił Howrin z Koła, piąte miejsce z 31 pkt. zajął 10-letni Tomasz Filiks z Koła, szóste z 28 pkt. 12-letni Maciej Filiks z Koła, siódme z 24 pkt. 10-letni Artur Habrukovich z Kościelca i ósme miejsce z 19 pkt. 6-letni Ksawery Oblizajek z Koła.

Zdobywcy pierwszych 8 miejsc otrzymali puchary ufundowane przez Urząd Miasta Koła, dyplomy, malowanki wydane przez UM w Kole oraz słodycze. Poza konkursem panie popisały się w strzelaniu oraz w rzutach granatem. Zwyciężyły Agnieszka Wojewoda wspólnie z Marleną Pigułą, przed Teresą Brzoską, Martą Drętkiewicz i Sandrą Oblizajek. Także poza konkursem próbował swoich sił Jakub Filiks. Jeszcze pamiątkowe zdjęcia i wszystkich uczestników dwuboju organizatorzy zaprosili do klubowej świetlicy na ciepłe kiełbaski z przyprawami, świeże bułeczki oraz herbatę z sokiem malinowym.

Tekst i zdjęcie: RYSZARD BORYSIEWICZ

Uczestnicy dwuboju sportowo-obronnego o Puchar Burmistrza Miasta Koła w kategorii dziewcząt i chłopców z pucharami i dyplomami

MISTRZOSTWA POLSKI MUAYTHAI IFMA 2024

W dniach 22–24 marca 2024 r. Szaflary k. Nowego Targu gościły uczestników Mistrzostw Polski Muaythai IFMA, których głównym organizatorem i pomysłodawcą był Paweł Jamróz oraz zawodnicy i działacze założonego przez niego przed trzema laty Uczniowskiego Klubu Sportowego „Urban” z Nowego Targu.

Mistrzostwa przeprowadzono pod patronatem Ambasady Królestwa Tajlandii w Polsce, którą reprezentowała Ambasador Tajlandii w Polsce J.E. Urasa Mongkolnavin. Patronat nad zawodami objęło również Starostwo Powiatowe w Nowym Targu oraz Urząd Gminy w Szaflarach oraz Polski Związek Muaythai.

Dzięki życzliwości wójta gminy Szaflary Rafała Szkaradzińskiego, możliwe było przeprowadzenie zawodów w Hali Sportowej w Szaflarach. Wybór tego obiektu i pomoc ze strony wójta, były przysłowiowym „strzałem w dziesiątkę”, gdyż obiekt ten okazał się idealny do tego celu. Nowoczesne, bardzo przestronne wnętrza hali pozwoliły na zorganizowanie zawodów na bardzo wysokim poziomie. W walkach, które odbywały się przez dwa dni, równocześnie na dwóch ringach, wzięło udział ponad 200 zawodników z całej Polski. Zawodnicy startowali w różnych kategoriach wagowych i wiekowych, tj. junior, senior i weteran.

Osoby niezorientowane w celach statutowych i działaniach Ligi Obrony Kraju może nieco dziwić obecność naszego Stowarzyszenia jako współorganizatora tej imprezy, ponieważ LOK kojarzona jest przede wszystkim ze strzelectwem, modelarstwem, krótkofalarstwem czy sportami wodnymi. Odpowiedź jest bardzo prosta, obronność i sport wyczynowy to pojęcia bardzo szerokie, mieszczące w swoim zakresie zarówno strzelców, jak i „współczesnych gladiatorów” sztuk walki. Do uprawiania sportów obronnych i wyczynowych na wysokim poziomie konieczna jest taka sama wola walki, upór i dyscyplina, a także długie godziny treningów.

W Mistrzostwach Polski Muaythai IFMA 2024 uczestniczyło ponad 200 zawodników z całej Polski

Obydwa te światy przenikają się nawzajem, bo na przykład niektórzy strzelcy uprawiają sporty walki, a „fighterzy” strzelają, mamy zatem gotowy przepis na sukces. Tak właśnie było w Szaflarach! Obecność lokowców w tym miejscu nie była przypadkowa, a Liga Obrony Kraju w Nowym Targu od samego początku wspierała Pawła Jamroza w organizacji tego przedsięwzięcia, odwdzięczając się za wiele godzin szkoleń i treningów, które nieodpłatnie przeprowadzał dla członków nowotarskiego klubu strzeleckiego.

Nasze doświadczenie w organizacji zawodów, logistyka, kontakty, a także po prostu zaangażowanie i ciężka praca, przyczyniły się do wielkiego sukcesu, jakim dla młodego UKS „Urban” okazała się być ta impreza. Warto również wspomnieć, że główna nagroda sobotniej walki o tytuł Zawodowego Mistrza Polski Muaythai – pas mistrzowski, został ufundowany przez

Gościem honorowym Mistrzostw Polski Muaythai w Szaflarach była Ambasador Królestwa Tajlandii w Polsce Urasa Mongkolnavin. Na zdjęciu w otoczeniu dziewcząt z koła Związku Podhalań z Wróblówki i opiekunką Magdaleną Maciaszek (pierwsza z lewej). Jej Ekscelencji towarzyszył tłumacz (drugi z lewej).

Pas mistrzowski został ufundowany przez Organizację Powiatową LOK w Nowym Targu

Walki odbywały się przez dwa dni, równocześnie na dwóch ringach

Kolekcjonerzy z Klubu Strzeleckiego Ligi Obrony Kraju „Szarotka” w Nowym Targu zaprezentowali publiczności wystawę broni palnej

Organizację Powiatową LOK w Nowym Targu i wręczenie uroczyste po zwycięskiej walce Oskarowi Siegertowi, który obronił w Szaflarach tytuł Mistrza Polski, przez Prezesa OP LOK Nowy Targ Michała Maciaszka.

Zmagania zawodników uświetniła również obecność kolekcjonerów z Klubu Strzeleckiego Ligi Obrony Kraju „Szarotka” w Nowym Targu, którzy zgromadzonej publiczności zaprezentowali wystawę broni palnej, a ich zbiory przez kilka godzin cieszyły się dużym zainteresowaniem zgromadzonej publiczności.

W ramach długoletniej już współpracy LOK z WKU, a obecnie WCR w Nowym Targu, podczas zawodów uruchomiony został również mobilny punkt rekrutacyjny WCR, gdzie osoby zainteresowane służbą w WP miały okazję do rozmowy na ten temat z rekruterami. O sukcesie tego przedsięwzięcia niech świadczy fakt, że już niebawem w porozumieniu z Polskim Związkiem Muaythai, w Szaflarach planowane jest przeprowadzenie cyklicznych zawodów ligowych dla młodzieży, a najprawdopodobniej już w przyszłym roku odbędą się kolejne Mistrzostwa Polski, do których organizacji Liga Obrony Kraju z pewnością będzie zaproszona.

Tekst: MICHAŁ MACIASZEK

Tytuł „Zawodowego Mistrza Polski” Muaythai obronił Oskar Siegertow

Pani Ambasador Urasa Mongkolnavin wręczyła Oskarowi Siegertowi rękawice Muaythai jako nagrodę specjalną i dowód uznania dla zdobywcy tytułu „Zawodowego Mistrza Polski”. Z kolei Prezes Organizacji Powiatowej LOK w Nowym Targu Pan Michał Maciaszek wręczył uroczystie zwycięzcy pas mistrzowski.

Wykaz oddziałów Biura ZG LOK oraz wojewódzkich i regionalnych organizacji Ligi Obrony Kraju

**Zarząd Główny
Ligi Obrony Kraju**
ul. Chocimska 14
00-791 Warszawa

**Małopolsko-Świętokrzyska
Organizacja Regionalna
Ligi Obrony Kraju**
ul. Pomorska 2
30-039 Kraków

**Oddział Biura ZG LOK
w Krakowie**
ul. Grabowa 3c
40-172 Katowice

**Mazowiecko-Lubelska
Organizacja Regionalna
Ligi Obrony Kraju**
ul. Chocimska 14
00-791 Warszawa

**Oddział Biura ZG LOK
w Poznaniu**
ul. Niezłomnych 1
61-894 Poznań

**Północno-Wschodnia
Organizacja Regionalna
Ligi Obrony Kraju**
ul. Westerplatte 1a
10-446 Olsztyn

**Podkarpacka
Organizacja Wojewódzka
Ligi Obrony Kraju**
ul. Gołębia 10
35-205 Rzeszów

**Regionalna Organizacja
Pomorza Gdańskiego i Kujaw**
ul. Kopernika 16
80-208 Gdańsk

**Wielkopolska
Organizacja Wojewódzka
Ligi Obrony Kraju**
ul. Niezłomnych 1
61-894 Poznań

**Śląsko-Łódzka
Organizacja Regionalna
Ligi Obrony Kraju**
ul. Grabowa 3c
40-172 Katowice

**Dolnośląsko-Opolska
Organizacja Regionalna
Ligi Obrony Kraju**
ul. Świdnicka 28
50-068 Wrocław

**Zachodniopomorsko-Lubuska
Organizacja Regionalna
Ligi Obrony Kraju**
ul. Przestrzenna 13
70-800 Szczecin

LIGA OBRONY KRAJU

